

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 13 серпня 2009 року • № 117 (2216) • Ціна вільна

Мирон МАРКЕВИЧ:

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ — ПІДГОТОВКА ДО ГРИ ЗІ "ШТУРМОМ"

Після матчу з ужгородським "Закарпаттям" наставник харківського "Металіста" завітав до рідного Львова і, за традицією, погодився на інтерв'ю для нашого часопису.

Відверто

— Мироне Богдановичу, як довго збираєтеся бути вдома?

— Не довго, адже часу на відпочинок мало. Завітав на два дні, а далі знову до Харкова. Так склалися обставини, що ми грали в Ужгороді, тому вирішив скористатися зручною нагодою, щоб відвідати рідних. Тим більше, що скоро відбудеться турнір пам'яті мого батька, уже сьомий за ліком, тому потрібно було провести кілька зустрічей.

— Турнір знову проходитиме у Винниках?

— Звичайно. Інші варіанти не розглядаються. 21 серпня початок, на День незалежності пройдуть вирішальні матчі.

— Ви будете спостерігати за грою юних талантів?

— Кожного року намагаюсь принаймні на день приїхати на турнір, але як буде цього разу, сказати важко, адже доволі насичений маємо календар матчів у прем'єр-лізі, Лізі Європи та Кубку країни. Та у кожному разі мої друзі, як завжди, організують змагання на високому рівні — я у це вірю.

— До речі, як справи у вашої футбольної школи?

— Школа працює, діти тренуються, беремо участь у різноманітних змаганнях... Отож, усіх бажаючих запрошуємо у Винники.

— Давайте повернемося до ваших клубних справ. Минуло кілька турів у прем'єр-лізі. Ваші враження?

— Наразі важко щось говорити конкретно, адже чемпіонат лише набирає ходи. У нас чимало нових виконавців, тому не все йде легко. На нас усі налаштовуються по-особливому, тому кожна гра відбирає чимало сил. З іншого боку, всі команди тепер намагаються мати досвідчених гравців, і це додає певної інтриги чемпіонату.

— Склалося враження, що в матчі проти „Закарпаття" ваші підопічні мали втомлений вигляд?

— Багато сил віддали грі проти "Карпат" та "Рієки", тому не всі, можливо, відновилися. Справді, гра була важкою, адже закарпатцям вкрай необхідні очки, отож вони й лягали кістьми. Проти таких команд дуже нелегко грати. Та, все ж, за рахунок майстерності ми перемогли.

— Ви згадали про львівський клуб. В одному з інтерв'ю генеральний директор клубу сказав, що ви нібито після гри були в суддівській кімнаті...

— Це повна брехня. Навіть не хочеться таке коментувати. Я ніколи не заходжу до суддів після гри, це вам може підтвердили будь-який арбітр. Є певна субординація.

— Мабуть, карпатівські керівники не знайшли іншого виходу, як змиритися з поразкою?

— Це їх потрібно запитувати. Моя справа — тренувати "Металіст".

— У міжсезоння ви запросили до команди чимало нових виконавців. Чи задоволені їхньою грою?

— Кожному з них потрібен час. Ми взяли готових гравців, але це не означає, що вони уже освоїлись. Хоча, загалом, Пшеничних, Лисенко, Фредес та Єременко є тими гравцями, на яких ми розраховуємо. Наприклад, тому ж Пшеничних останнім часом бракувало ігрової практики й це помітно, хоча у тих матчах, що він за нас грав, гри не зіпсував. Єременко впевнено діє у центрі поля, відчувається чималий досвід, але і браку у нього вистачає. Це нові люди в колективі, тому мусить відбутися своєрідна адаптація.

— Коли можна буде побачити на полі Віталія Бордіяна?

— Він уже майже відновився і приступив до занять в загальній групі. Це досвідчений гравець, тому очікуємо на його повернення.

— А як справи з Коельо?

— І він також приступив до тренувань.

— Уже цієї неділі "Металіст" візьме старт у новому розіграші Кубка України. Які плани?

— Перед командою, як я зазначав не раз, завжди завдання перемагати. Тому і в матчі проти бурштинського "Енергетика" будемо ставити завдання-максимум. Але це футбол, і важко щось передбачити, тим паче, що кубкові поєдинки мають особливий характер.

— До Бурштина ви повезете основний склад?

— Це вирішиться, коли я приїду до Харкова. Проведемо тренування, подивлюсь, у якому стані гравці, й тоді прийму рішення.

— Уже стає помітно, що головний акцент ви спрямовуєте на єврокубковий матч проти австрійського "Штурму"?

— Безперечно. Головне завдання — підготовка до гри зі "Штурмом".

— Як оцінюєте, власне, такий жереб для вашого клубу?

— Про це можна буде сказати після другого матчу. А якщо охарактеризувати загалом, то це доволі хороша команда, яка нині на лідируючих позиціях в своїй країні. А якщо команда у верхній частині турнірної таблиці, то вона добре укомплектована й має амбітні плани.

— Чи мали нагоду вже отримати конкретну інформацію?..

— Так. У неділю мої помічники були на грі "Штурма" і хоч якусь, але інформацію уже маю. Наші суперники грали на виїзді з аутсайдером і перемогли — 3:1. Ця команда дисциплінована, тому перша гра буде для нас не простою.

— Коли команда вирушає до Граца?

— За день до гри.

— Що ж, Мироне Богдановичу, бажаємо вам чергового успіху на полях Європи!

— Дякую за побажання! Також дякую львів'янам за підтримку, адже коли я був ще кілька днів у Львові, уболівальники підходили й бажали успіху. Це приємно і дуже тішить.

Павло ПИЛИПЧУК.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на жовтень — до 10 вересня.

ЧАРІВНА СИЛА ШТРАФНИХ УДАРІВ

ВДРУГЕ ПОСПІЛЬ НАША МОЛОДІЖНА ЗБІРНА ВИРІШУЄ ДОЛЮ ЗУСТРІЧІ ШТРАФНИМ УДАРОМ

БОРОДЯНКА

УКРАЇНА — ІРАН — 2:1 (1:1).

11 серпня. 17.00. Головна арена СФК "Борекс". 2000 глядачів.

Судді: М. Шмідт (Німеччина), О. Шамич, О. Якименко (обидва — Україна).

УКРАЇНА: Бойко, Селін (Родина, 71), Ракицький (Матвеєв, 64), Курилов, Морозюк (Пашаєв, 55), Зозуля (Чесноков, 64), Фартушняк (Микицей, 55), Голодюк, Ярмоленко (Лисенко, 55), Васін (Касьян, 71), Коноплянка (Федорчук, 64). ***Запасний:*** Кичак. ***Тренер:*** Павло ЯКОВЕНКО.

ІРАН: Салехаліладжад, Халілзаде, Ширванд (Аляcгар, 4), Кар, Тадабех, Хассафі, Хаґіґі, Рахмамі, Дагагел, Ансаріфард (Афшин, 87),Мусаві. ***Запасні:*** Ношисофіані, Тахморосі, Хаймохаммаді, Рафіел, Сохрабі, Амірі, Камкар. ***Тренер:*** Хоссейн ПЕЙРАВАНІ.

Голи: Зозуля (30), Лисенко (83) — Хассафі (37).

Попередження: Чесноков (76), Пашаєв (80) — Ансаріфард (39), Хайсафі (85).

Меморіал Лобановського ніколи раніше не підкорювався молодіжній збірній України, яка вже три роки поспіль бере участь у турнірі пам'яті видатного тренера. І тим відповідальніший був цьогорічний старт, адже нині молодіжна збірна вперше має у своєму розпорядженні стількох грав-

Після першого гола.

ців із регулярною ігровою практикою в прем'єр-лізі.

Щоправда, у напівфінальній зустрічі з Іраном Павло Яковенко надав шанс проявити себе хлопцям, які мають менше цієї самої практики. Уже зіркові Чесноков та Лисенко, а також постійно граючі в "Іллічівці" Касьян та Микицей, вийшли лише у другому таймі, а свіжоспеченому чемпіону Європи Кривцову наставник дав час перепочити. Хлопець дебютує відразу в фіналі. Натомість, капітана молодіжки Степаненка не було з іншої причини — Тарас травмований, і до осені на нього марно сподіватися. З-поміж чотирьох потенційних дебютантів честь уперше зіграти за збірну випала Бойкові, який з перших турів нового сезону регулярно грає в оренді в "Оболоні". Кичак, в активі якого є матч за національну збірну, але немає жодного в молодіжній, дивився матч із лави запасних.

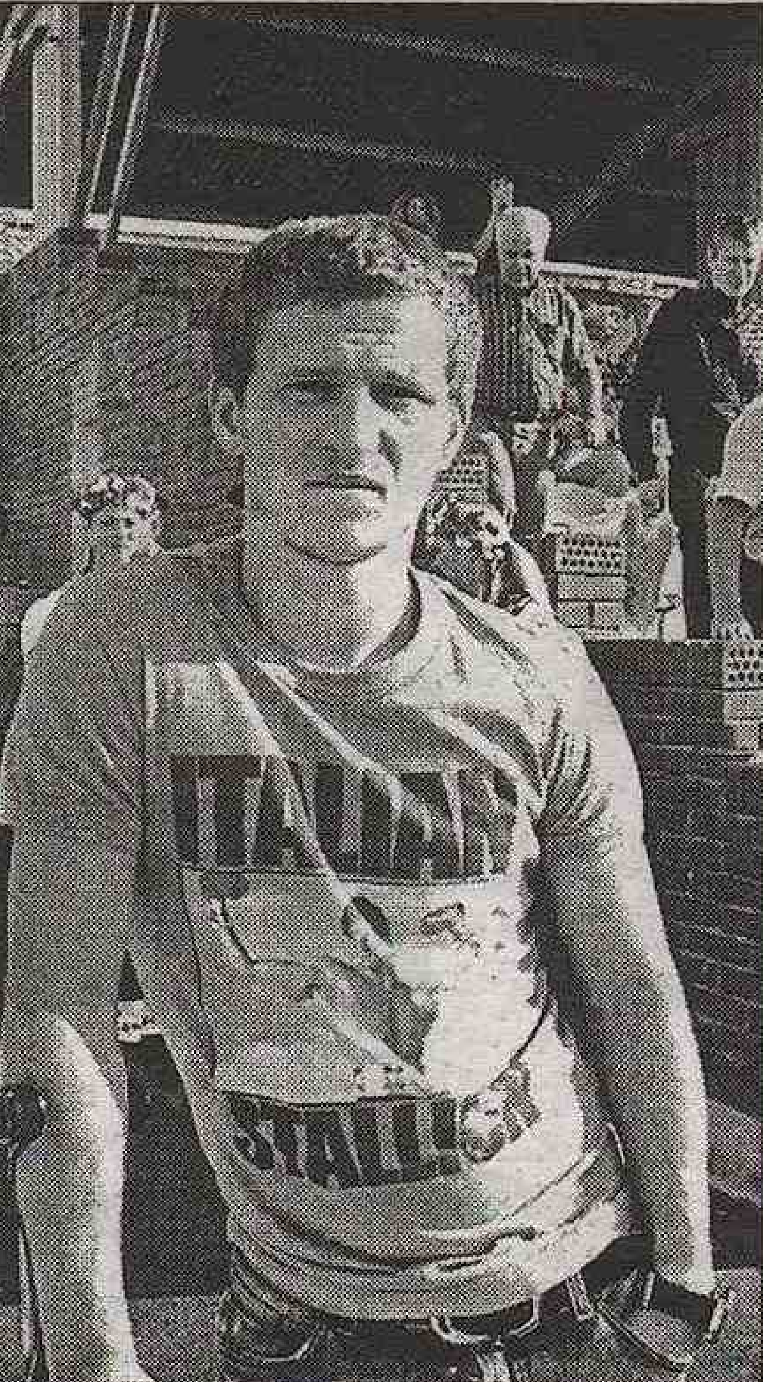
Після церемонії відкриття почалася зустріч. І вже на першій хвилині іранець Ширванд у зіткненні із Зозулею невдало приземлився і вивихнув ключицю. Після швидкої заміни гра йшла в спокійному руслі, українці володіли м'ячем, проте до завершальних ударів не доходило. У перші 10-15 хвилин можна згадати хіба що прохід та неточний удар Васіна. Натомість іранці Ансаріфард та Хагігі пробивали здалеку — один з гри, інший зі штрафного. Однаково неточно. Найбільш небезпечним випадком гостей став епізод, коли після ауту хтось із іранців несподівано пробив головою, але Бойко для певності перевів м'яч на кутовий. А от 30-та хвилина принесла гол. Зозуля із центра віддав на правий фланг Морозюку, і капітан молодіжки навісив на дальню стійку. Головою пробив Ярмоленко — здалося, м'яч від нього пішов у ворота, однак автором гола став одноклубник Андрія — Роман Зозуля, який, лежачи, відправив м'яча у ворота.

Відповідь у виконанні іранців була дуже несподіваною. Рядовий навіс зі штрафного, і арбітр призначає пенальті. До "точки" підійшов Хайсафі, який кількома хвилинами раніше невдало виконав штрафний. Цього разу Ехсан пробив бездоганно — дебютант Бойко вгадав напрям, однак у "футбольній лотереї" голкіперу випадає апріорі менше можливостей.

Другий тайм почався з дежавю — так два місяці тому був забитий переможний гол мальтійцям. Коноплянка заробив штрафний і завдав гарматного прицільного удару. Гол? Ні, м'яч струснув каркас воріт. Відчуваючи потребу змінити перебіг гри, Яковенко зробив потрібну заміну. І, що характерно, хід тренера повністю себе виправдав. Лисенко, змінивши Ярмоленка, тут же продовжив нагнітати на лівому фланзі атаки. Після досить нервового відрізку справи українців виглядали не найкраще — Чесноков та Пашаєв отримали попередження, причому, полтавець тут же знову сфолив, ризикуючи отримати повторне попередження.

Однак ситуацію розрядив прекрасний переможний гол — штрафний трішки лівіше від кута штрафного майданчика пробив своєю магічною лівою Лисенко, і рикошетом від стінки м'яч влетів у ворота. Деморалізовані іранці залишили всі думки про атаку. Їхні мрії, схоже, були лише про серію пенальті. А господарі поля на останніх хвилинах могли закріпити перевагу. Перспективні індивідуальні проходи Касьяна та Лисенка, на жаль, не дали результату.

Артур ВАЛЕРКО.
Фото автора.

Зустріч дивилися травмовані динамівці — Алієв та Рибка.

З м'ячем Федорчук.

Павло ЯКОВЕНКО, головний тренер молодіжної збірної України:

— Це була нелегка зустріч. Ми знали манеру гри іранців і чекали такого перебігу подій.

— Сьогодні у складі збірної могло дебютувати поповнення із стану чемпіонів Європи...

— Ми приберегли Кривцова, давши хлопцеві можливість відпочити після важкого сезону, Євро та матчу за основний склад клубу. Ми розраховуємо на хлопців з цієї збірної. Тому Кривцова поставимо у стартовий склад на фінальну зустріч.

— А що з іншим "кандидатом у дебютанти" — Западнею?

— У нього проблеми зі здоров'ям, буде поглиблене обстеження. Ми будемо радитися із клубом, чи вдасться його використовувати.

— Не знаючи підсумок іншого півфіналу, з ким би ви хотіли зіграти — з німцями чи з турками?

— Важко сказати, хто в якому стані перебуває на даному етапі. Із турками Україна зустрічалася у відборі, та ще й цього року провела з ними спаринги. А от із німцями зустрічатися ще не доводилося...

У ФІНАЛІ КОМАНДА ЯКОВЕНКА ЗУСТРІНЕТЬСЯ ІЗ ДАВНІМИ ЗНАЙОМИМИ

КИЇВ

ТУРЕЧЧИНА — НІМЕЧЧИНА — 3:1 (1:0).

11 серпня. Стадіон "Динамо" імені В.В.Лобановського.

Судді: А.Бакшізаде (Іран), С.Соботюк, С.Цимбал (обидва — Україна).

ТУРЕЧЧИНА: Волкан, Серкан, Ферхат (Фатіх, 67), Сердар (Емре Езкан, 76), Абдулла, Джем Карачан (Мурат, 59), Айдин Їлмаз (Езгун, 59), Нечип (Ергюн, 46), Тевфік Кьосе (Ерен, 59), Деніз Їлмаз (Сонер, 76), Умут (Буряк, 59). ***Тренер:*** Хамі МАНДІРАЛІ.

НІМЕЧЧИНА: Зіппель, Шваааб (Ройс, 70), Лангкамп, Хуммельс (Бастіанс, 59), Шмельцер (Бадстобер, 59), Баргфреде (Палкенберг, 86), Штіндль (Келоцці, 70), Марін (Нойштадтер, 59), Мюллер (Райнарц, 86), Бен Хатіра (Холтбі, 59), Петерсен (Гегайєр, 59). ***Тренер:*** Райнер АДРІОН.

Голи: Тевфік Кьосе (18), Айдин Їлмаз (47), Деніз Їлмаз (73) — Нойштадтер (75).

Тим часом у іншому півфіналі, який відбувся на стадіоні "Динамо" імені В.В.Лобановського, німецька молодіжка несподівано поступилася туркам. На голи Тевфіка Кьосе, Айдіна Їлмаза та Деніза Їлмаза відповів на 74-й хвилині Нойштадтер. Потрібно зазначити, що німецька збірна не змогла зібрати під свої прапори всіх найсильніших футболістів. Наприклад, травми отримали Тоні Кроос ("Байєр"), Бенедікт Хеведес ("Шальке"), Тімо Гебхард ("Штуттгарт"), а лідер бременського "Вердера" Мехут Озіл поїхав у розташування національної команди. Тож у фіналі в Києві збірна України зустрінеться з турками — недавніми суперниками по товариських матчах, а німці протистоятимуть в Бородянці у матчі за третє місце іранцям.

Євген ЄВСЕЄВ: ВДОМА ВІДКЛЮЧИЛИ ІНТЕРНЕТ

Нещодавно один із найпопулярніших інтернет-ресурсів www.football.ua провів детальний аналіз гравців, яких в найближчому майбутньому Олексій Михайличенко може запросити до національної збірної. Одним з них став молодий захисник київського "Арсеналу" Євген Євсеєв. До нього — кілька запитань.

— Чи знаєш, що один з найбільш відвідуваних інтернет-ресурсів країни включив тебе в топ-5 кандидатів до збірної?

— Те, що журналісти дають мені таку оцінку — дуже приємно, — відповів на дзвінок кореспондента офіційного сайту "Арсеналу" Євген Євсеєв, — якщо чесно, то поки що я про це прочитати не встиг, оскільки вдома відключили Інтернет. Як правило, я завжди прагну переглядати, що повідомляють спортивні ЗМІ країни.

— Чи цікаво читати про те, що пишуть журналісти про твою гру?

— Прагну читати всі відгуки журналістів на гру нашої команди, але тверезо оцінюю інформацію: не завжди пишуть так, як було насправді. Якщо ж говорити про себе, то мені також цікаво знати думку фахівців. Правда, є люди, які не в змозі об'єктивно оцінювати гру нашої команди. Не говоритиму, про кого йдеться, навіщо робити цим людям рекламу.

— Яким виданням віддаєш перевагу?

— З газет читаю "Команду" і "Український футбол". У Інтернеті читаю найбільш відвідувані ресурси.

— Хто критикує твою гру, крім журналістів?

— Раніше найсуворішим критиком моєї гри була мама, а зараз ситуація змінилася, і тепер критику я можу чути й від своєї дівчини Віти, яка не так давно почала цікавитися футболом. Вона ходить на наші домашні матчі й дивиться трансляції визнних ігор.

— Якщо повернутися до теми нашої розмови, думаєш, чи є у тебе шанс потрапити в національну збірну?

— Я, як і кожен футболіст, граю у футбол для того, щоб рано чи пізно потрапити в національну збірну своєї країни. Якщо не ставити перед собою таке завдання, то тоді взагалі немає сенсу грати. Потрапити в національну збірну — мрія кожного гравця. Я робитиму все можливе, щоб на мене звернули увагу тренерський штаб національної збірної.

— Кілька разів тебе запрошували в розташування молодіжної команди країни.

— Було й таке. Двічі на збори мене викликав Павло Яковенко: одного разу я зіграв на турнірі імені Валерія Лобановського і "заробив" вилучення, тож у другому матчі не зіграв, а коли викликали другий раз, то на поля і так і не з'явився. Отже, поки хвалитися стосовно "молодіжки" нема чим.

Роман БЕБЕХ.

МАНДЗЮКОМ ЦІКАВИТЬСЯ АНГЛІЙСЬКА ПРЕМ'ЄР-ЛІГА

Оборонець київського "Динамо" Віталій Мандзюк зацікавив англійський клуб "Халл Сіті". Про це повідомляє tribalfootball.com. з посиланням на "Daily Star Sunday". Наставник "тигрів" Філ Браун бажає взяти українця в оренду до закриття трансферного вікна. У минулому сезоні "Халл Сіті" посів 17 місце в прем`єр-лізі.

ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ ПООБІЦЯВ РАБИНОВИЧУ ЗЕМЛЮ ПІД СТАДІОН

Мер Києва Леонід Черновецький пообіцяв посприяти виділенню землі під будівництво стадіону для київського "Арсеналу". Це стало відомо під час зустрічі Черновецького з власником "Арсеналу" Вадимом Рабиновичем, повідомляє офіційний сайт столичного клубу.

"Не хотілося б говорити заздалегідь, але в мене склалося враження, що мер Леонід Черновецький проявив особливу зацікавленість у тому, щоб у київського футбольного клубу "Арсенал" справді з'явився власний стадіон. Адже по суті це безпрецедентний крок — уперше будівництво об'єкта такого масштабу пройде на власні кошти футбольного клубу", — заявив Рабинович.

"КАРПАТИ" ПРОГЛЯДАЮТЬ ПІВЗАХИСНИКА ЗБІРНОЇ БОЛІВІЇ

Болівійський півзахисник Діді Торрiко у вівторок прибув до Львова, де після медобстеження має підписати з "Карпатами" річний контракт оренди з правом викупу.

21-річний хавбек збірної Болівії (7 ігор, 2 голи, один із яких у ворота збірної Аргентини) на батьківщині виступав за клуби "Іберoамерикана" і "Ла Пас", а цього року перейшов у "Хорхе Вілстерманн". Усього в чемпіонаті Болівії зіграв 131 матч і забив 9 м'ячів.

Президент "Вілстерманна" Орландо Джордан заявив, що цей трансфер допоможе клубу мобілізувати фінансові ресурси для виходу з економічної кризи, хоча відмовився повідомити суму, за яку буде відпущений Торріко.

"Як тільки в нас буде чек, ми обов'язково повідомимо, яка сума, а поки не варто ризикувати", — відзначив президент.

Молодіжні команди

1 ТУР

16 липня — четвер

Іллічівець — Закарпаття — 2:0

17 липня — п'ятниця

Динамо — Чорноморець — 3:5

Ворскла — Карпати — 1:2

Зоря — Арсенал — 3:0

Шахтар — Кривбас — 7:1

18 липня — субота

Оболонь — Металіст — 1:2

Таврія — Металург Зп — 4:1

Металург Д — Дніпро — 3:2

2 ТУР

23 липня — четвер

Чорноморець — Арсенал — 1:0

24 липня — п'ятниця

Динамо — Таврія — 4:1

Дніпро — Металіст — 1:0

Іллічівець — Шахтар — 3:7

25 липня — субота

Оболонь — Зоря — 2:0

Карпати — Металург Д — 2:0

Закарпаття — Ворскла — 0:4

Металург Зп — Кривбас — 0:0

3 ТУР

30 липня — четвер

Таврія — Чорноморець — 0:3

31 липня — п'ятниця

Кривбас — Динамо — 0:1

Ворскла — Шахтар — 2:2

Зоря — Дніпро — 2:0

Арсенал — Оболонь — 1:3

1 серпня — субота

Іллічівець — Металург Зп — 1:3

Металург Д — Закарпаття — 2:2

Металіст — Карпати — 1:5

4 ТУР

6 серпня — четвер

Дніпро — Арсенал — 5:1

7 серпня — п'ятниця

Таврія — Кривбас — 0:1

Чорноморець — Оболонь — 3:1

Динамо — Іллічівець — 1:0

Карпати — Зоря — 1:0

8 серпня — субота

Закарпаття — Металіст — 3:5

Металург Зп — Ворскла — 2:0

Шахтар — Металург Д — 5:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Чорноморець	4	4	0	0	12-4	12
2. Карпати	4	4	0	0	10-2	12
3. Шахтар	4	3	1	0	21-7	10
4. Динамо	4	3	0	1	9-6	9
5. Металург Зп	4	2	1	1	6-5	7
6. Дніпро	4	2	0	2	8-6	6
7. Зоря	4	2	0	2	5-3	6
8. Оболонь	4	2	0	2	7-6	6
9. Металіст	4	2	0	2	8-10	6
10. Ворскла	4	1	1	2	7-6	4
11. Металург Д	4	1	1	2	6-11	4
12. Кривбас	4	1	1	2	2-8	4
13. Таврія	4	1	0	3	5-9	3
14. Іллічівець	4	1	0	3	6-11	3
15. Закарпаття	4	0	1	3	5-13	1
16. Арсенал	4	0	0	4	2-12	0

У наступному турі зустрічаються

21 серпня — п'ятниця

Кривбас — Чорноморець

Іллічівець — Таврія

Зоря — Закарпаття

Оболонь — Дніпро

22 серпня — субота

Ворскла — Динамо

Металург Д — Металург Зп

Арсенал — Карпати

23 серпня — неділя

Металіст — Шахтар

Найвлучніші

	І	Г (п)
Єгор Картушов ("Шахтар")	4	4
Олександр Бондаренко ("Оболонь")	4	4
Ліма ("Іллічівець")	4	4 (1)
Максим Кривий ("Металург" Зп)	2	3
Олександр Якименко ("Чорноморець")	4	3
Максим Ілюк ("Шахтар")	4	3
Роланд Білала ("Динамо")	4	3 (1)
Віталій Балашов ("Чорноморець")	4	3 (2)

Дискваліфікований

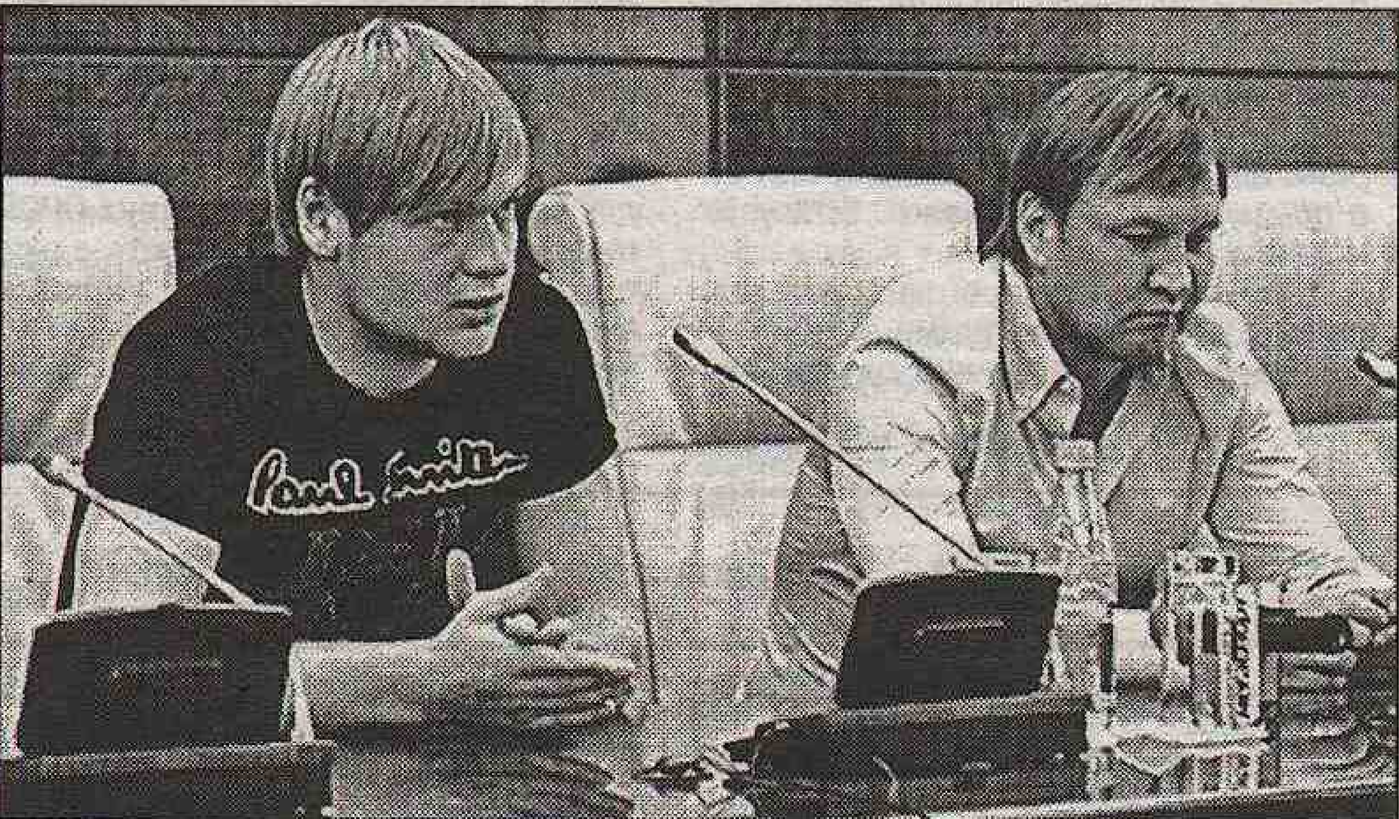
Олексій Майданевич ("Оболонь")

ЄВРО-2009: ПІСЛЯМОВА

У Будинку футболу відбулося чергове XI засідання "Футбольного прес-клубу", присвячене перемозі юнацької збірної України на Євро-2009 серед 19-річних. До журналістів приєдналися керманичі "золотої" команди Юрій Калитвинцев та Юрій Мороз, її капітан Кирило Петров, голова Комітету збірних ФФУ Семен Альтман, а також перший віце-президент, виконавчий директор ФФУ Олександр Бандурко, який на цьому чемпіонаті обіймав посаду директора турніру. За півтори години цікавої розмови присутні обговорили як питання безпосередньо пов'язані з виступом "синьо-жовтих", так і організаційні нюанси змагань, що відбулися в Донецьку та Маріуполі.

За словами Юрія Калитвинцева, його підопічні були налаштовані виконати те завдання, яке, зокрема, напередодні турніру проголосив президент ФФУ Григорій Суркіс — виборoти золоті медалі. "Два роки тому, коли майже цим же складом ми приїжджали на фінальний раунд Євро-2007 (U-17), хлопці відверто побоювалися суперників, і саме через це нам тоді не вдалося досягти позитивного результату. У Донецьку та Маріуполі футболісти виходили на поле впевненими у власних силах. У першому матчі, щоправда, почувалися трохи скуто через незвично велику кількість глядачів, але згодом їм вдалося впоратися із зайвим хвилюванням, — підкреслив тренер. — Подальший прогрес чемпіонів зденбільшого залежатиме від того, як саме вони будуть ставитися до роботи".

"На мою думку, ніхто з нас поки не усвідомив, чого досяг, — зізнався Кирило Петров. — Втім, я впевнений, що гравці не будуть довго жити цим чемпіонством. Ми лише починаємо шлях у великий футбол, тож виграш континентальної першості серед 19-річних — лише перша сходинка. Попереду в нас чимало нових викликів, і вже час рухатися далі. Треба вдосконалювати гру, виборювати місце в основному складі клубних команд, націлюватися на підкорення чергових вершин".

Асистент Калитвинцева Юрій Мороз, який у 1987 році став чемпіоном світу та Європи у складі юнацької збірної СРСР, запевнив, що при належному ставленні до своєї справи кожен з гравців цієї генерації може розраховувати на яскраве футбольне майбутнє. "Не маю жодних сумнівів, що всі наші хлопці знайдуть себе в класних командах. Варто лише втримувати планку, яку вони вже встановили, не зупинятися на досягнутому, а у випадку невдач, без яких неможлива спортивна кар'єра, в жодному разі не опускати руки. Розчарування та поразки мають тільки загартовувати гравців", — резюмував він.

"Перемога на юнацькому Євро-2009 продемонструвала, що в Україні є талановиті футболісти й кваліфіковані тренери. Наразі ми маємо ретельно проаналізувати усі складові цього успіху, аби, можливо, скоригувати подальшу роботу з підготовки молоді, — додав Семен Альтман. — Зараз дуже важливо не втратити це покоління для сьогодення і завтра національного футболу. Отже, в нас з'явився зайвий привід нагадати про необхідність збільшення ліміту на легіонерів у чемпіонаті країни, що, безумовно, сприятиме подальшому професійному зростанню вітчизняних футболістів".

У свою чергу Олександр Бандурко відзначив високий рівень організації фінального турніру Євро-2009 (U-19). "Звісно, той факт, що саме наша команда вибoрола континентальний титул, підсилив позитивні враження від усієї події. Скоординовані зусилля органів місцевої влади та національної федерації, яка усіляко опікується юнацьким футболом, стали вагою складовою тріумфу України. Попри наше хвилювання, учасники чемпіонату не мали жодних претензій до приймаючої сторони. І команди, і судді, і офіційні особи були дуже задоволені умовами перебування у Донбасі. Недаремно головний менеджер УЄФА з розвитку змагань Клаудіо Негроні підкреслив, що більш ніж 100 тисяч глядачів, які відвідали ігри юнацького чемпіонату, є красномовним свідченням того, що Україна впоралася із завданням на "відмінно". Упевнений, цей досвід допоможе нам у підготовці до Євро-2012, а напрацювання, які виокремились у Донецьку та Маріуполі, будуть з успіхом втілені в інших приймаючих містах".

Костянтин ПАТКЕВИЧ.

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць **№ 23** **Під редагуванням Володимира Баняса**

З цього номеру нашого "Клубу" ми розпочинаємо займатися визначенням найкращих в Україні у повоєнні роки, а саме з 1944 по 1959 рік включно. У цей час футбол мало чим відрізнявся від довоєнного, та й успіхів у українських футболістів було не так уже й багато, тому надбання їх за цей період є тільки додатком до розробок, які вже були надруковані раніше. Після завершення розгляду цього періоду вважаємо за доцільне змінити таблицю рейтингу футболістів довоєнного періоду, доповнивши її післявоєнними здобутками, бо так буде справедливіше, адже ці періоди потрібно розглядати як етап становлення футболу на теренах сучасної України.

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В СПИСКАХ НАЙКРАЩИХ В СРСР
(У ПОВОЄННІ РОКИ — 1948—59 рр.)

Після війни з 1948 року в СРСР майже усі списки складалися вже тільки з "33-х найкращих" футболістів, але не всі вони є повною мірою офіційними, бо деякі з них були складені і навіть затверджені, але з невідомих причин не допущені до відкритого друку (1949, 1951, 1953 і 1955 рр.). Списки 1952 і 1958 років не тільки не опубліковані, але й не були затверджені, а список 1958 року взагалі навіть не зберігся, і якщо на нього посилаються, то це вже щось міфічне. Вперше офіційний список "33-х найкращих" було складено, затверджено й опубліковано 1948 року, другий офіційний список з'явився 1950 року, потім 1956, 1957 і вже з 1959 року вони стали всі офіційними й усі публікувалися. Зовсім не складали лише список за підсумком 1954 року. До речі, ми ні в якому разі не акцентуємо увагу читача на списках найкращих, які увійшли до брошури Ю.Лукашина "Звезды советского футбола" (1988 р. вид.), бо це визнана майже усіма відомими істориками футболу фікція (важливо, що більшість фахівців, які спростовують ці неправдоподібні списки, – саме росіяни). Про все це докладно велася мова в "УФ" №54 за 15.04.2009 р.

Зараз наведемо 21 українського футболіста, які потрапили до списків, складених своєчасно за результатами кожного сезону, хоча деякі з цих списків є неофіційними:

1948 р. лівий півзахисник – ***Олександр Малявкін*** ("Динамо" Москва) — №2

центральний нападник – ***Олександр Пономарьов*** ("Торпедо" Москва) — №1

1949 р.* лівий півзахисник – Олександр Малявкін ("Динамо" Москва) — №2

центральний нападник – Олександр Пономарьов ("Торпедо" Москва) — №2

лівий крайній нападник – ***Георгій Борзенко*** ("Локомотив" Харків) — №3

1950 р. центральний нападник – ***Олександр Гулєвський****** ("Крила Рад" Куйбишев) — №3

лівий крайній нападник – ***Віктор Фомін*** ("Шахтар" Сталіно) — №3

1951 р.* правий захисник – ***Микола Дегтярьов*** ("Шахтар" Сталіно) — №3

правий півзахисник – ***Олександр Алпатов*** ("Шахтар" Сталіно) — №3

центральні нападники – Олександр Гулєвський ("Крила Рад" Куйбишев) — №1

– Олександр Пономарьов ("Шахтар" Сталіно) — №2

лівий крайній нападник – Георгій Борзенко ("Локомотив" Харків) — №3

1952 р.**правий захисник – ***Віталій Голубєв*** ("Динамо" Київ) — №1

лівий захисник – ***Петро Тищенко*** ("Динамо" Київ) — №1

правий півзахисник – ***Ернест Юст*** ("Динамо" Київ) — №2

лівий півзахисник – ***Михайло Михалина*** ("Динамо" Київ) — №2

1953 р.* центральний захисник – ***Віктор Мар'єнко*** ("Шахтар" Донецьк) — №3

правий півзахисник – ***Аркадій Ларіонов*** ("Динамо" Київ) — №4

лівий півзахисник – ***Юрій Войнов*** ("Зеніт" Ленінград) — №3

центральний нападник – Олександр Гулєвський ("Зеніт" Куйбишев) — №2

1955 р.* воротар – ***Олег Макаров*** ("Динамо" Київ) — №3

правий півзахисник – ***Йосип Беца*** (ЦБРА Москва) — №2

лівий півзахисник – ***Мирослав Думанський*** ("Шахтар" Сталіно) — №3

лівий півсередній нападник – ***Михайло Коман*** ("Динамо" Київ) — №3

1956 р. правий півзахисник Йосип Беца (ЦБРА Москва) — №2

лівий півсередній нападник – Михайло Коман ("Динамо" Київ) — №3

1957 р. воротар – ***Володимир Маслаченко*** ("Локомотив" Москва) — №3

лівий захисник – ***Леонід Островський*** ("Торпедо" Москва) — №2

правий півзахисник – Юрій Войнов ("Динамо" Київ) — №1

лівий півсередній нападник – Михайло Коман ("Динамо" Київ) — №2

лівий крайній нападник – Віктор Фомін ("Динамо" Київ) — №3

1959 р. воротар – Володимир Маслаченко ("Локомотив" Москва) — №2

лівий захисник – ***Дмитро Багрич*** (ЦСК МО Москва) — №2

правий півзахисник – Юрій Войнов ("Динамо" Київ) — №1

* Списки неофіційні, хоча й затверджені, але з невідомих причин не опубліковані, а 1953 року взагалі був складений тільки з "25-ти найсильніших".

** Списки неофіційні, не тільки не опубліковані, але й не затверджені.

*** О.Гулєвський грав тільки з 1957 по 1961 рр. у "Трудових резервах" Ворошиловград, але тренером працював увесь час в Україні (заслужений тренер УРСР).

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В СКЛАДІ ЗБІРНОЇ СРСР
(у повоєнні роки — 1954-59 рр.)

Ще 1946 року Футбольно-хокейна секція при Держкомспорті СРСР вступила до ФІФА і стала повноправним членом цієї Всесвітньої футбольної федерації, але збірну СРСР вперше зібрали лише 1952 року на основі кращої в ті часи футбольної команди ЦБРА Москва для участі в футбольному турнірі Олімпійських ігор у Гельсинкі (Фінляндія). Збірна СРСР перед цими офіційними змаганнями під прапором збірної Москви провела 10 матчів з кращими командами країни (програла тільки два матчі), потім під

прапором ЦБРА не змогла перегравати вдома збірну Софії (Болгарія) у двох матчах – 2:2. А на Олімпійських іграх виступила вкрай невдало (вже в 1/8 поступилася у двох матчах в той час одному з "ворогів" СРСР і Сталіна – збірній Югославії 5:5 і 1:3). Тому команду ЦБРА навіть одразу розігнали, бо такої ганьби керівництво Радянського Союзу не пробачило. Як же так, до війни обігравали усіх з величезними рахунками, а тут одразу така невдача?! Трохи підфартило членам збірної 1952 року, що то був не 1937 рік, бо тоді точно їх усіх розстріляли б як "ворогів народу". До речі, до збірної не було запрошено жодного українського футболіста.

Вже після смерті "вождя народів" збірну знову сформували 1954 року, але знову до першого складу українців не запрошували. Щоправда, у матчі зі збірною Угорщини 26 вересня у Москві (1:1) грав ***Юрій Войнов*** (іл.1, в той час гравець ленінградського "Зеніту", а вже без п'яти хвилин київський динамівець, доля якого потім повністю була пов'язана з Україною). Також цього року була створена і друга збірна СРСР, а тих, хто до неї входив, безумовно, можна завжди вважати кандидатами до першої збірної. Так от, другу збірну очолив тренер "Динамо" Київ О.О.Ошенков і, звісно, ввів до її складу одразу шістьох киян: Макарова, Голубєва, Поповича, Михалину, Зазроєва та В.Фоміна.

А наступного, 1955 року збірна СРСР одразу двома складами поїхала до Індії (де ж ще можна було вигравати, як до війни, з великими рахунками?), та й там в трьох офіційних матчах зі збірною цієї країни, де в футбол ніколи не вміли грати, збірна вигравала з рахунками лише 3:0 і 4:0. В цих трьох матчах грав Ю.Войнов (забив у першому й третьому матчах по одному голу), а також у першому матчі грав і київський динамівець ***Віктор Фомін*** (іл.2), а у другому матчі – ще й його одноклубник ***Віталій Голубєв*** (іл.3). В першому матчі грав і український футболіст ***Іван Мозер***, який тоді представляв команду "Спартак" (Москва). На жаль, вже зараз у Росії ці матчі зі збірною Індії вирішено вважати неофіційними, та ми все ж цьому факту не будемо приділяти особливої уваги.

У неофіційних матчах цього турне за першу збірну СРСР грали ті ж Ю. Войнов (усі 7 матчів і 3 голи), В.Фомін (1 матч, 1 гол) і В.Голубєв (2 матчі), а також і воротар Олег Макаров (2 матчі, не пропускав голів). У другому складі збірної грав ще й А.Кольцов. Присутність киян пояснюється минулорічною перемогою у Кубку СРСР. А В.Фомін зіграв і у офіційному матчі 26 червня зі збірною Швеції у Стокгольмі (6:0).

Цього ж 1955 року в офіційному матчі зі збірною Франції 23 жовтня в Москві грав український футболіст ***Йосип Беца***, який тоді представляв московську команду ЦБРА. А 24 липня у матчі двох складів збірної СРСР за першу збірну зіграв і І.Мозер. А вже наступного року І.Мозер зіграв ще у чотирьох офіційних матчах збірної СРСР зі збірними: Данії 1 липня у Копенгагені (5:2), Ізраїлю 31 липня у Тель-Авіві (2:1) у відбірковому матчі Олімпійських ігор 1956 року у Мельбурні (Австралія), ФРН 15 вересня у Ганновері (2:1) та Угорщини 23 вересня у Москві (0:1). А його земляку Й.Беці поталанило трошки більше – його запросили до складу збірної СРСР грати у фінальному турнірі Олімпійських ігор цього року в Мельбурні. І хоча він зіграв лише у другому матчі цього турніру 29 листопада зі збірною Індонезії (0:0) і навіть коли цей матч переграваали, то вже у ньому не брав участі, все ж деякі видання й навіть енциклопедії вважають його чемпіоном Олімпійських ігор 1956 року, хоча це, звісно, не так – по-перше, він не грав у фінальному матчі, а по-друге, не зіграв навіть 50% усіх матчів у Австралії.

1957 року до першої та другої збірних СРСР перед матчами зі збірними Румунії було включені одразу семеро київських динамівців: Войнов, Голубєв, Єрохін, Коман, Макаров, В.Фомін і Е.Юст. Вони повинні були грати у матчі між двома складами збірної СРСР, але цей матч не був зіграний. До першої збірної майже постійно залучали київського динамівця (вже в той час) Ю.Войнова. Він зіграв у 7 офіційних матчах, з яких три було товариських зі збірними: Румунії 1 червня в Москві (1:1), Болгарії 21 липня в Софії (4:0) і Угорщини 22 вересня в Будапешті (2:1) та у чотирьох відбіркових турнірах VI Чемпіонату світу 1958 року зі збірними: Польщі 23 червня в Москві (3:0) і 24 листопада в Лейпцигу (повторний — 2:0) та Фінляндії 27 липня в Москві (2:1, забив один гол) і 15 серпня в Гельсинкі (10:0). Ще двоє гравців "Динамо" Київ залучалися до відбіркових матчів Чемпіонату світу зі збірною Фінляндії: В.Фомін зіграв у двох матчах, а ***Олег Макаров*** (іл.4) – у першому матчі 27 липня (пропустив один гол).

Слід відзначити (чомусь про це забувають, а інколи навіть пишуть, що й такого футбольного турніру не проводилося зовсім – мабуть, дуже соромно) й матчі першої збірної СРСР у футбольному турнірі III Міжнародних дружніх спортивних ігор молоді в Москві 1957 року. Дуже вже хотілось почати вигравати якісь турніри, тому під прапором молодіжної збірної СРСР грала майже повним складом перша збірна країни. До речі, один з найкращих енциклопедичних довідників Російської Федерації "Российский футбол за 100 лет" пише, що на цих іграх *"выступала молодежная сборная СССР, усиленная несколькими более опытными игроками. В команду, в частности, вошли 8 чемпионов Олимпийских игр 1956 года"*. До того ж, тренував цю "молодь" чомусь тренер першої збірної СРСР Г.Качалін. Та насправді з 23 гравців, які брали участь у цій збірній, тільки п'ятеро були віком до 23 років. Одним з них був і ***Леонід Островський***, доля якого здебільшого пов'язана з Україною, і який начебто грав у якихось матчах, але саме в яких, на жаль, невідомо.

Були обіграні збірна Судану (6:1), студентська збірна Індонезії (6:1), австрійська команда "Форвартс" Штейр (4:1), молодіжна збірна клубів Шанхая (Китайська Народна Республіка — КНР) – 6:0, у півфіналі молодіжна збірна Чехословаччини (4:3) та у фіналі молодіжна збірна Угорщини (5:1). У чотирьох матчах цього турніру грав Ю.Войнов і навіть у фінальному двобої забив гол. Він став переможцем цих Ігор і отримав навіть золоту медаль чемпіона турніру. Умовно все ж ми віднесемо ці матчі до неофіційних зустрічей збірної СРСР.

Наступного року в травні з метою якнайкращої підготовки до участі у VI Чемпіонаті світу 1958 року в Швеції кандидатами до збірної СРСР були й четверо київських динамівців: Єрохін, Войнов, Каневський і В.Фомін. Але до Швеції узяли тільки Ю.Войнова. Він взагалі зіграв цього року в усіх без винятку матчах збірної СРСР, тобто у 9 офіційних поєдинках, з яких три були товариськими зі збірними: Англії 18 травня в Москві (1:1) і 22 жовтня у Лондоні (0:5) та Чехословаччини 30 серпня у Празі (2:1, забив один гол); у п'яти матчах VI Чемпіонату світу 1958 року в Швеції: у груповому турнірі зі збірними Англії 8 червня у Ґетеборзі (2:2), Австрії — 11 червня у Буросі (2:0), Бразилії — 15 червня у Ґетеборзі (0:2) і знову Англії — 17 червня там же (1:0), та у чвертьфінальному матчі зі збірною Швеції 19 червня у Стокгольмі (0:2), а також в одному матчі в першому розіграші Кубка Європи 1960 року 28 вересня зі збірною Угорщини у Москві (3:1). Ще в одному офіційному матчі грав і киянин ***Віктор Каневський*** – зі збірною Чехословаччини 30 серпня у Празі (2:1). В усіх 10 неофіційних матчах збірної СРСР цього року зіграв Ю.Войнов (забив 3 голи); в одному неофіційному матчі в турне по КНР 21 лютого зі збірною Пекіна в Гуанджоу зіграв ще один гравець київського "Динамо" ***Володимир Єрохін***, а ще в одному (тренувальному) з "Волгою" (Твер) 17 жовтня (1:1) грав і О.Макаров (не пропустив голів).

І, нарешті, 1959 року вже в середині лютого президія Секції футболу СРСР затвердила список кандидатів до збірної СРСР, який був наданий Радою тренерів. До цього списку увійшло троє киян — Макаров, Войнов і Каневський, а також двоє гравців ужгородського "Спартака" — А.Гаваші та В.Турянчик (майбутні динамівці Києва). Цього року Ю.Войнов зіграв у трьох офіційних матчах збірної СРСР: по-перше, в 1/8 фіналу Кубка Європи 27 вересня зі збірною Угорщини у Будапешті (1:0, забив єдиний і вирішальний гол) та в двох товариських зі збірними Чехословаччини 6 вересня у Москві (3:1) і КНР 3 жовтня у Пекіні (1:0). Міг би Войнов зіграти й у чвертьфіналі зі збірною Іспанії, однак іспанці з політичних мотивів відмовилися від цих матчів. Войнов також зіграв і у трьох неофіційних матчах (забив один гол). В одному з неофіційних матчів (тренувальному) з тільки-но створеною олімпійською збірною СРСР 11 червня у Москві грали, крім Войнова, ще двоє українських футболістів: воротар ***Володимир Маслаченко*** (представляв тоді московський "Локомотив") та нападник ***Ігор Зайцев*** (теж тоді грав у "Локомотиві" Москва, але у подальшому його доля пов'язана цілком з Україною).

Потрібно враховувати і досягнення українських футболістів, які залучалися й до олімпійської збірної СРСР, відокремивши, звичайно, офіційні матчі у фінальних турнірах на Олімпійських іграх (прирівнюються до офіційних матчів першої збірної СРСР), у відбіркових матчах Олімпійських ігор, у товариських матчах на рівні збірних інших країн та у звичайних товариських (тренувальних) матчах. У складі олімпійської збірної СРСР 1959 року у відбіркових матчах Олімпійських ігор 1960 року у Римі з футболістів, яких потрібно повноправно вважати українськими, грали лише Ігор Зайцев ("Локомотив" Москва) та ***Дмитро Багрич*** (ЦСКА Москва). Багрич зіграв в усіх чотирьох таких матчах зі збірними Болгарії та Румунії, а Зайцев тільки в одному матчі зі збірною Болгарії 13 вересня у Софії (0:1 і путівка до Італії була втрачена).

Перелік українських гравців у матчах збірної СРСР (1954-59 рр.)

№№	Прізвище та ім'я	Амплуа	З якої команди	Роки участі	Офіційні матчі (голи)						Неоф. матчі (голи)
					ТМ	Відб ЧЄ	ЧС		ОІ		
							Відб	Фін	Відб	Фін	
1.	Багрич Дмитро	захисник	ЦСКА Москва	1959	-	-	-	-	4	-	-
2.	Беца Йосип	півзахисник	ЦБРА Москва	1955-56	1	-	-	-	-	1	-
3.	**Войнов Юрій**	півзахисник	"Зеніт" Л-д, "Динамо" К	1954-59	12(3)	2(1)	4(1)	5	-	-	24(8)
4.	Голубєв Віталій	захисник	"Динамо" Київ	1955	1	-	-	-	-	-	2
5.	Єрохін Володимир	захисник	Динамо" Київ	1958	-	-	-	-	-	-	1
6.	Зайцев Ігор	нападник	"Локомотив" Москва	1959	-	-	-	-	1	-	1
7.	Каневський Віктор	нападник	Динамо" Київ	1958	1	-	-	-	-	-	-
8.	Макаров Олег	воротар	Динамо" Київ	1955-58	-	-	1	-	-	-	3
9.	Маслаченко Володимир	воротар	"Локомотив" Москва	1959	-	-	-	-	-	-	1(-1)
10	Мозер Іван	нападник	"Спартак" Москва	1955-56	4	-	-	-	1	-	1
11	Фомін Віктор	нападник	Динамо" Київ	1955-57	3	-	2	-	-	-	1(1)

КЕРІВНІ ОРГАНИ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ (ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ, ЗМІН І ВДОСКОНАЛЕННЯ)

(ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК див. "УФ" № 109, 113 за 30.07 і за 6.08.2009 р.)

... Однак, що ви думаєте, "непокірні" не змирилися і скликали Надзвичайний з'їзд Союзу футбольних ліг СРСР, який було проведено в Москві 28 січня 1990 року. На з'їзд прибуло 490 делегатів з 710, що висловили бажання взяти участь у ньому. Причина одна – "залякування" зверху, а точніше – їм просто "порекомендували" не їхати до Москви на цей з'їзд, щоб уникнути неминучих наслідків. Надзвичайний з'їзд, звісно, не погодився з резолюцією Федерації футболу СРСР і постановив продовжувати роботу з вирішення організаційних питань Союзу футбольних ліг на місцях. Однак на з'їзді була зроблена одна наївна похибка – було вирішено домовитися з Федерацією футболу СРСР та Держкомспортом СРСР. Після завершення з'їзду керівництво Союзу футбольних ліг СРСР пішло до Держкомспорту, щоб сісти за стіл переговорів, але... стіл був зайнятий іншими (і ким ви думаєте? Звичайно – Колосковим, а після нього – іншими керівниками численних служб цього державного відомства). Ніхто там і не думав про щось домовлятися. Ось так, і не інакше!.. Тоді вирішили звернутися до Верховної Ради СРСР із запитом і до Ради Міністрів СРСР... Передали документ. Таким чином усе було відкладене на невизначений термін.

Робочі зустрічі з Федерацією футболу СРСР все ж розпочалися через тиждень, але домовилися тільки про спільне проведення чемпіонату СРСР. Можете собі уявити, з яким настроєм повіз збірну СРСР на Чемпіонат світу в Італію В.В.Лобановський. Та дуже скоро він, очевидно, "плюнув" на все це, бо, напевно, зрозумів, що в такій країні щось зробити людське, про що все життя мрієш, ніколи не вдасться, та й поїхав у місця "не столь отдаленные"... до Об'єднаних Арабських Еміратів (!!!). І слава Господу, бо за минулих часів довелося б вирушати кудись на Соловки чи в Колиму, а в Еміратах все ж не було російських морозів – цілий рік тепло, якщо не сказати – спекотно. Не одне, так інше. А здоров'я, пробачте, не сталеве, серце, як в усіх, – з однієї матері.

У лютому 1990 року в Києві на засіданні виконкому Федерації футболу УРСР під керівництвом М.Ф.Фоміних та його заступників В.Р.Пащенка, Є.П.Котельникова та В.М.Баннікова був затверджений новий склад постійно діючих комісій та інших органів федерації. Назвемо голів цих складових частин Федерації футболу УРСР: науково-методична рада – К.Вихров; комісія масового футболу – Ф.Мартинюк; спортивно-технічна комісія – А.Щанов; республіканська колегія суддів – А.Попов; інспекторська комісія – Б.Шмигельський; дитячо-юнацька комісія – Ю.Роменський; тренерська рада – В.Мунтян; рада ветеранів футболу – М.Кузнецов; комітет спортпоруч і спортінвентаря – Ю.Пустоваров; комісія пропаганди та зв'язків з пресою – Д. Александренко.

А на початку червня група народних депутатів Верховних Рад СРСР і УРСР написала звернення до українських футболістів, тренерів, любителів і шанувальників футболу. Виходячи з того, що цей документ є історичним у футбольному житті України, варто навести його в більш-менш повному обсязі:

"ШАНОВНІ ДРУЗІ!

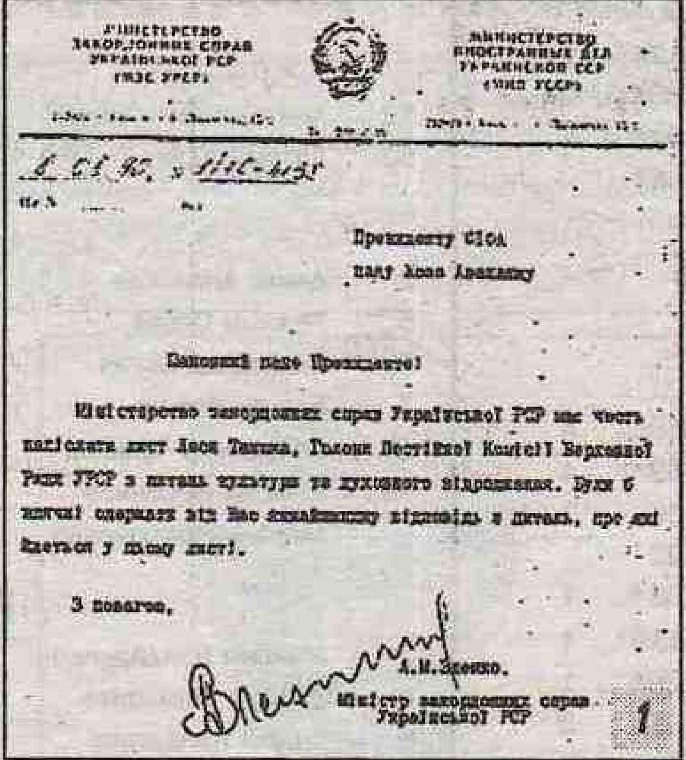
У час перебудови нашого суспільства стала очевидною криза спортивного життя, зокрема футболу на Україні.

Беручи до уваги той факт, що незабаром в Італії буде проводитися чемпіонат світу з футболу, ми, народні депутати СРСР і УРСР, хотіли б, звичайно, бачити серед 24 фіналістів змагань чемпіонату світу збірну команду України з футболу. Однак, для цього необхідно створити незалежну федерацію футболу УРСР. Але, оскільки, теперішній склад федерації футболу республіки негативно ставиться до ідеї незалежності футболу на Україні, вважаємо за необхідне скликати федерацію футболу УРСР і порушити питання про переобрання членів федерації на альтернативній, демократичній основі. Тільки тоді футбольні клуби України і національна збірна зможуть репрезентувати республіку в Кубках УЄФА, чемпіонатах світу, Європи й Олімпійських іграх.

Маючи футбольні команди майже в кожному місті й селі, було б доцільно проводити чемпіонат України...

*Народні депутати СРСР **С.Конєв, А.Лісничий;***

*Народні депутати УРСР **І.Деркач, П.Мовчан, І.Драч, Л.Кравчук, Я. Кендзьор, І.Юхновський, С.Хмара, Д.Чобіт, В.Чорновіл, Л.Скорик, Л.Танюк, Ю.Костенко, В.Івасюк та інші**".*

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР (МЗС УРСР)

МИНИСТЕРСТВО ИНОСТРАННЫХ ДЕЛ УКРАИНСКОЙ ССР (МИД УССР)

Президенту ФІФА
пану Жоао Авеланжу

Високоповажний пане Президенте!

Міністерство закордонних справ Української РСР має честь надіслати лист Леся Танюка, Голови Постійної Комісії Верховної Ради УРСР з питань культури та духовного відродження. Були б вдячні одержати від Вас якнайшвидшу відповідь з питань, про які йдеться у цьому листі.

З повагою,

А.М.Зленко.
Міністр закордонних справ Української РСР

1

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Комісія з питань культури та духовного відродження

05-16/4-288

9 серпня 1990 р.

Президенту ФІФА
пану Жоао Авеланжу

Вельмишановний пане Президенте!

16 липня 1990 року Верховна Рада Української РСР, виражаючи волю українського народу та його одвічне прагнення до незалежності, прийняла Декларацію про державний суверенітет України. Прийнято Закон про економічну самостійність республіки, готуються інші законодавчі акти по утвердженню державної незалежності України – члена Організації Об'єднаних Націй з часу її заснування.

Грунтуючись на принципах, закладених у Декларації про державний суверенітет України, широкі кола громадськості, футболісти, тренери, Федерація футболу республіки порушують питання про проведення власного футбольного чемпіонату, створення національної федерації футболу України та її безпосереднього вступу до ФІФА та УЄФА.

Постійна Комісія Верховної Ради України з питань культури та духовного відродження підтримує спеціалістів і любителів футболу у їх прагненні створити у республіці з 52-х мільйонним населенням національну Федерацію футболу України.

Український футбол, представлений такими клубами, як "Динамо" /Київ/, "Дніпро" /Дніпропетровськ/, "Чорноморець" /Одеса/ та ін., широковідомий у світі. Отже, вступ у ФІФА представника ще однієї держави сприятиме розвиткові світового футболу.

Визнання і прийняття у ФІФА Федерації футболу України стане важливою подією у спортивному житті Республіки, допоможе підняти рівень українського футболу, зростанню його масовості і міжнародного визнання, внесе великий вклад у справу дальшого розвитку спорту, зміцнення дружби між народами і миру на Землі.

Для всебічного розгляду комплексу питань, пов'язаних з утвердженням національної федерації футболу України та вступом її до ФІФА постійна Комісія Верховної Ради УРСР потребує якомога повнішої інформації. У зв'язку з цим прошу Вас, вельмишановний пане Президенте надати нам вичерпну інформацію про умови вступу до ФІФА.

2

Можна по-різному ставитися до таких документів – це право читача. Однак цей документ підписало 30 народних обранців, а за кожним з них стояли десятки тисяч громадян республіки. Та особливо схвилював цей документ тим, що був підписаний історичними особами, які в той час знаходилися у найвищих ешелонах влади, – Компартією УРСР в особі надзвичайно авторитетного в ті роки майбутнього першого президента незалежної України Леоніда Кравчука, а також лідера нової політичної сили в УРСР – "Народного Руху" в особі не менш авторитетного в народі В'ячеслава Чорновола. Потрібно було над цим замислитися? Про що там казати. Це була річ абсолютно для усіх шанувальників футболу в Україні. Практично, не було серед них жодного, хто б

3

це не підтримував. До того ж, уже 16 липня була прийнята Верховною Радою УРСР Декларація про державний суверенітет України.

І, нарешті, найцікавіша подія цього року. Вже 8 серпня Міністерством закордонних справ УРСР за підписом міністра А.Зленка був відправлений лист до ФІФА для розгляду прикладеного звернення голови Комісії Верховної Ради УРСР з питань культури та духовного відродження Леся Танюка (оригінали цих листів Ж.Авеланжу наведені на іл.1 і 2) з проханням прийняття Федерації футболу УРСР до членів ФІФА, посилаючись на принципи, закладені в Декларації про державний суверенітет України, прийнятої 16 липня 1990 року. А 4 вересня Генеральний секретар ФІФА Й.Блаттер надав ґрунтовну відповідь Міністерству закордонних справ УРСР, зміст якої полягав у тому, що Федерація футболу УРСР може бути прийнята до ФІФА тільки в тому випадку, ***"якщо Українська РСР отримає політичну незалежність".***

Однак у той час суперечності між Федераціями футболу СРСР і УРСР, з одного боку, і Союзом футбольних ліг СРСР і керівництвом футбольних клубів і команд майстрів УРСР — з іншого — до кінця року настільки загострилися, що взагалі виникла загроза проведення будь-яких змагань 1991 року. В середині жовтня представники українських команд на своїй нараді в Києві навіть висловилися за створення незалежної ***Асоціації професійного футболу України*** та за проведення самостійного чемпіонату Республіки.

Після цього "зламалася" Федерація футболу УРСР, бо, зрозуміла, що запахло "смаженим" і скоро від неї не залишиться й "мокрого місця". Вона запропонувала вищу лігу чемпіонату СРСР поки що не ламати, а ось усі інші команди УРСР вивести з інших ліг і провести між ними свій чемпіонат УРСР.

Однак у перших числах листопада на розширеному засіданні Федерації футболу СРСР все ж, нарешті, усі згадали про правові наслідки всіх цих нововведень і, в першу чергу, про діючу Конституцію УРСР, як, до речі, рішенням Верховної Ради УРСР, треба було до 30 листопада привести у відповідність до положень Декларації про державний суверенітет України. І усі дружно вирішили почекати, поки правові колізії нададуть підстави для реорганізації існуючої системи.

Але вже того року політичні події в СРСР призвели до того, що структура урядових органів була змінена. Спорткомітет УРСР було перетворено на Держкомітет України зі справ молоді, фізкультури та спорту, а в ньому відділ футболу перестав існувати – розчинився у відділі спортивних ігор. Більшість працівників відділу футболу була переведена до штату Федерації футболу УРСР (поки що не України), яка з нового 1991 року повинна була стати самостійною громадсько-державною організацією.

6 березня 1991 року в Києві відбулася установча конференція ***Федерації футболу України*** (звертаємо увагу читачів, що це вже федерація не УРСР, а України). Саме ***6 березня 1991 року є третьою офіційною датою створення Федерації футболу України*** (вже незалежної). Новим головою федерації було обрано відомого в минулому воротаря київського "Динамо" і збірної СРСР ***Віктора Максимовича Баннікова*** (іл.3), який змінив на цій посаді М.Ф.Фоміних. Радою Федерації футболу України на прохання Федерації футболу СРСР була надана згода на догравання чемпіонату СРСР 1991 року за участю українських команд і на участь українських гравців у відбіркових матчах Чемпіонату Європи 1992 року — у відповідь на обіцянку голови Федерації футболу СРСР В.Колоскова як віце-президента ФІФА, підтримати Федерацію футболу України у міжнародних структурах і прийняття її до членів ФІФА.

До речі, після цієї конференції було поставлено завдання розробити нову офіційну емблему Федерації футболу України, але минуло декілька місяців, поки вона з'явилася (іл.4). Її потрібно було затвердити, і було вирішено це зробити на наступному засіданні Ради федерації, яку було проведено не тільки після того, як Верховною Радою УРСР 24 серпня було прийнято рішення про незалежність України, але навіть після того, як 1 грудня на Всенародному референдумі цю Незалежність було підтверджено. 1991 рік Федерація футболу України займала урівноважену й продуману позицію, розробляючи та обговорюючи різні варіанти проведення національного чемпіонату України.

У серпні 1991 року, після політичних подій у СРСР і спроби скоїти державний переворот, вже 24 серпня Україна на сесії Верховної Ради УРСР заявила про свою незалежність. У футбольних колах ці політичні події сприйняли з єдиним і основним запитанням – ***а що ж тепер нам далі робити?*** Вже 2 вересня відбулося засідання бюро виконкому Федерації футболу СРСР, на якому були обговорені питання подальшого розвитку футболу на теренах колишньої великої держави. Учасники наради згодилися, що шляхом переговорів і консультацій з представниками федерацій республік потрібно було б добиватися того, щоб унаслідок подій, що сталися, ні в якому разі не постраждав футбол. Усі розуміли, що необхідно довести до кінця хоча б ті всесоюзні змагання, які пройшли понад половину свого терміну (насамперед – чемпіонат СРСР), а також не допустити припинення існування збірних СРСР, які здатні наступного року виступити в фіналах великих міжнародних змагань. Інакше було б просто нерозумно. В принципі на цій нараді й нічого іншого не могло бути прийнято. Очевидно, це все ж було наймудрішим рішенням.

4

Уже після прийняття Верховною Радою УРСР 24 серпня Акту про Незалежність України та створення самостійної держави Україна, 10 вересня відбулося засідання виконкому Федерації футболу України, на якому було прийняте звернення до усіх обласних федерацій, тренерів, футболістів і уболівальників, суть якого зводилася до одного – взяти участь 1 грудня в Республіканському референдумі і проголосувати за Незалежність України. Тільки таким чином можна було посунути з "мертвої точки" організацію власного чемпіонату та входження до світових структур футболу – ФІФА та УЄФА. Була визначена й дата проведення пленуму Ради федерації – 13-14 грудня, тобто вже після всенародного визначення. Таким чином, Федерація футболу України обрала, очевидно, все ж єдиний слушний правовий шлях, без грюкання дверима та образ колишніх "хазяїв".

5

І вже 13-14 грудня 1991 року в Києві на засіданні Ради Федерації футболу України (іл.5) було прийняте історичне рішення – вихід зі складу Федерації футболу СРСР. Офіційно була зроблена заява, що, згідно із Всенародним референдумом 1 грудня 1991 року, Україна стала незалежною державою, а Федерація футболу України стала самостійною незалежною громадською організацією. Голова федерації Віктор Банников зачитав проект заяви про зупинення членства в колишньої союзної структури. Текст заяви було затверджено одноголосно. Сталося це о 14-ій годині 21-ій хвилині 13 грудня. О 16-ій годині заява була передана факсом до штабквартир ФІФА та УЄФА. Також було вирішено питання щодо структури проведення першого чемпіонату та розіграшу Кубка України. Щодо питання символіки федерації, то перша офіційна емблема Федерації футболу України, під якою проходило засідання Ради федерації, остаточно не була затверджена. А вже 1992 року перед першим матчем національної збірної України зі збірною Угорщини 29 квітня була остаточно затверджена нова офіційна емблема (іл.6).

6

Таким чином ми повністю визначилися з основними подіями щодо історії створення, змін і вдосконалення керівних органів українського футболу за часів Радянського Союзу. Тепер читач і сам бачить, що відмовлятися від такої насиченої та цікавої спадщини не тільки не можна, але й згубно.

Отже, Федерація футболу сучасної незалежної України в своєму історичному минулому мала три визначні для неї дати народження, а саме:

— ***1932 рік*** – створення Всеукраїнської футбольної секції Української Ради фізичної культури при ВУЦВК УСРР;

— травень ***1959 року*** — створення Федерації футболу УРСР;

— 6 березня ***1991 року*** — створення Федерації футболу України.

Зміна назви Федерації футболу України за радянських часів відбувалося 5 разів:

— ***1932-1937 рр. — Всеукраїнська футбольна секція*** Української Ради фізичної культури при ВУЦВК;

— ***1937-1941, 1944-47 рр. — Футбольно-хокейна секція*** Українського комітету у справах фізичної культури та спорту при РНК УРСР;

— ***1947-1959 рр. — Секція футболу*** Республіканського комітету у справах фізичної культури та спорту при Раді Міністрів УРСР;

— ***1959-1991 рр. – Федерація футболу Української РСР;***

— з 6.03.***1991 р. – Федерація футболу України.***

За часи перебування в складі СРСР головами керівного органу футболу України були:

— ***1932-1934 рр.*** — Левітін Олександр Я...;

— ***1934-1937 рр.*** – Космачов Іван Сергійович;

— ***1937-1941 рр.*** – Хавчин Самуїл Ізепильович;

— ***1944-1959 рр.*** – Романенко Степан Дмитрович;

— ***1959 р.*** – Балакін Микола Миколайович;

— ***1959-1963 рр.*** – Кузнецов Микола Степанович;

— ***1963 р.*** – Ідзковський Антон Леонардович;

— ***1964-1971 рр.*** – Мартинюк Федір Мартьянович;

— ***1971-1975 рр.*** – Ошенков Олег Олександрович;

— ***1975-1987 рр.*** – Фоміних Микола Федорович;

— ***1987-1989 рр.*** – Пустоваров Юрій Олександрович;

— ***1989-1991 рр.*** – Фоміних Микола Федорович;

— з 6.03.***1991 р.*** – Банников Віктор Максимович.

ФК "ЛЬВІВ" (Львів)

Президент: Юрій Кіндзерський (26.08.66)
В.о. головного тренера: В'ячеслав Мавров (18.01.60)

ВОРОТАРІ

1	Мар'ян Марущак	10.05.79	190	87	***26***	***41п***	187*	1 6 8 п	
12	Олег Венчак	25.01.78	190	88	***3***	***4п***	118*	138*п	
23	Андрій Радь	16.03.88	190	80	***6***	***5п***	6	5п	

ОБОРОНЦІ

2	Віталій Розгон	23.03.80	179	73	***133***		34		
3	Любомир Гальчук	18.09.81	182	79	***23***		100	5	
4	Ігор Ільків	15.03.85	182	75	***15***	***1***	120*	7	
5	Віталій Романюк	22.02.84	181	76	***28***	***2***	93*		
17	Олег Леонідов	16.08.85	182	76	***3***		17		

ПІВОБОРОНЦІ

7	Валерій Федорчук	05.10.88	178	70	***29***	***3***	33	5	
8	Григорій Баранець	22.07.86	177	70	***23***	***3***	91*	1	9
14	Борис Баранець	22.07.86	175	69	***29***	***2***	97*	1	3
15	Владислав Лупашко	04.12.86	182	75	***16***		37*		
22	Віталій Грицай	20.01.91	179	70					
24	Вадим Панас	23.05.85	177	70	***46***	***2***	55	6	
77	Дмитро Зозуля	09.06.88	188	78	***10***		17*	1*	

НАПАДНИКИ

9	Павло Худзик	29.04.85	179	70	***28***	***4***	109*	1	4
10	Олександр Ліщук	16.02.86	181	73	***8***		50*	3	
18	Євген Чепурненко	06.09.89	181	70			42	1	0
19	Михайло Козак	20.01.91	180	68	***4***		6		
21	Олександр Мандзюк	10.01.83	179	75	***15***	***4***	121*	30*	

ФК "ХАРКІВ" (Харків)

Почесний президент: Віталій Данилов (10.06.67)
Генеральний директор: Ігор Лисюк (28.09.69)
В.о. головного тренера: Михайло Стельмах (29.04.66)
Тренер молодіжного складу: Роман Пец (21.06.69)

ВОРОТАРІ

1	Роман Коростишевський	07.12.90	192	89					
22	Ігор Ходанович	07.04.89	192	82	***2***	***3п***			
30	Ігор Швайченко	04.03.91	184	73					

ОБОРОНЦІ

3	Ілля Мурга	02.08.89	174	70					
4	Денис Корнієць	05.06.92	194	83					
5	Роман Яворський	03.03.91	186	75					
6	Дмитро Гречка	08.05.92	180	70					
14	Дмитро Федота	25.09.88	182	71	***1***				
15	Владислав Паламарчук	29.08.89	174	68	***3***				
19	Владислав Кривенець	27.08.91	181	80					
20	Олександр Афанасьєв	13.03.87	180	80					
23	Роман Тарасов	25.05.91	180	72					

ПІВОБОРОНЦІ

7	Микола Грінченко	27.02.86	178	68	***12***	***1***			
8	Олександр Скляр	26.02.91	175	63	***3***				
10	Родіон Нагинайлов	06.08.89	177	65					
13	Сергій Кикоть	24.10.87	180	72					
17	Валерій Бойченко	26.02.89	178	70	***4***		29		
18	Антон Корольчук	09.03.87	181	72			28*	3	

НАПАДНИКИ

9	Віталій Жеребцов	22.05.88	178	62	***1***				
11	Олександр Кравченко	22.10.90	182	71			16		
16	Володимир Черников	07.10.92	170	57					
21	Євген Ушаков	07.11.89	185	77	***4***				
24	Олег Сивуха	16.05.84	179	75			11*	2*	

ПФК "ОЛЕКСАНДРІЯ" (Олександрія)

Президент: Микола Лавренко (17.05.56)
Перший віце-президент: Ігор Матаков (30.12.69)
Головний тренер: Юрій Коваль (28.04.58)

ВОРОТАРІ

21	Дмитро Рудик	26.08.92	173	62					
25	Дмитро Козаченко	11.01.82	184	81	***16***	***23п***	114	1-95п	
77	Юрій Паньків	03.11.84	186	80			43*	53п	

ОБОРОНЦІ

2	Павло Куций	18.08.78	182	78	***34***		101	1	
3	Денис Маринчук	28.12.84	180	73			41	1	
4	Валерій Бугайчук	07.07.87	185	78			24*		
5	Ігор Чередниченко	09.05.84	180	74	***1***		85	2	
15	Андрій Запорожан	21.03.83	176	70	***7***		187*	1 6 *	
20	Олександр Нікітін	17.05.89	188	79			31	1	
23	Дмитро Суспицин	09.03.85	176	70	***2***		12		

ПІВОБОРОНЦІ

7	Андрій Герасименко	10.01.87	165	58			20	1	
8	Олександр Казанюк	04.01.78	173	68	***10***		55*	2	1
9	Богдан Смішко	20.08.78	190	83	***17***	***1***	207*	3	3
10	Віталій Пономар	31.05.90	178	67					
13	Руслан Зейналов	19.06.82	183	76	***2***		106*	2	3
14	Максим Кременчуцький	25.01.86	176	72			39*		
17	Андрій Богданов	21.01.90	184	73	***1***				
18	Євген Колесник	13.01.90	183	64			1		
19	Денис Пономар	19.08.89	177	67			70	5	
27	Андрій Смалько	22.01.81	182	76	***74***	***5***	145*	12	

НАПАДНИКИ

16	Євген Шупик	09.07.82	182	75			214*	2 8 *	
23	Юрій Целих	18.04.79	183	70	***117***	***21***	117	2	0
29	Вадим Кирилов	02.06.81	187	81	***28***	***4***	78	20	

ПФК "СЕВАСТОПОЛЬ" (Севастополь)

Президент: Олександр Красильников (16.10.60)
Перший віце-президент: Євген Репенков (25.09.55).
В.о. головного тренера: Олег Лещинський (31.12.1965)

ВОРОТАРІ

1	Олександр Сокоренко	23.02.76	189	83	***2***	***4п***	54*	6 9 п	
12	Сергій Науменко	24.05.86	189	86			4	4 п	
72	Ігор Литовка	05.06.88	187	76			18*	2 5 * п	
73	Артем Лутченко	04.01.92	182	77					

ОБОРОНЦІ

3	Андрій Башлай	16.02.85	180	71	***2***		124*	1	
15	Андрій Степанов	15.06.78	192	82	***31***	***1***	35*	2	
19	Дмитро Гололобов	01.01.85	203	96	***13***	***1***	52*	1	
21	Владислав Піскун	28.12.84	177	68			48*		
23	Віктор Узбек	22.02.90	177	74					
41	Олег Солович	27.09.91	183	78					
47	Олександр Челядник	28.06.91	184	74					

ПІВОБОРОНЦІ

6	Станіслав Гудзикевич	07.03.78	175	69			65*	8	*
7	Артем Култишев	28.03.84	178	68			62*	4	
8	Іван Шишкін	16.09.83	183	77			56	2	
9	Євген Вишняков	10.07.89	177	62			22		
10	Олександр Жабокрицький	29.01.81	174	71			63*	7	*
11	Антон Ізвеков	30.05.81	174	70			116*	4	
17	Ервін Меметов	07.02.90	176	72			29*	1	
18	Сергій Ференчак	27.04.84	178	70	***6***		31	3	
22	Сандро Шугладзе	24.10.90	174	70			3		
24	Андрій Ківа	21.11.89	168	59			51	5	
42	Михайло Жуков	12.07.91	177	65					
49	Володимир Сечин	12.08.92	175	69					

НАПАДНИКИ

2	Юрій Плешаков	29.08.88	187	84			31	3	
14	Андрій Шевчук	12.08.85	180	78			63	2	4
20	Євген Прокопенко	13.09.88	178	73			12		
23	Олександр Сучу	22.01.90	187	75			10		

"ВОЛИНЬ" (Луцьк)

Президент: Василь Столяр (11.04.62)
Віце-президент, голова правління: Юрій Пирожко (23.09.68)
Віце-президент, головний тренер: Віталій Кварцяний (19.07.53)

ВОРОТАРІ

1	Віталій Неділько	21.08.82	190	83	***3***	***7п***	66	8 7 п	
19	Сергій Лисенко	14.02.85	198	92			2	4 п	
22	Дмитро Семченко	07.08.89	194	82			12	1 4 п	
42	Ісса Ндоє (Сенегал)	12.12.85	201	82					

ОБОРОНЦІ

2	Олександр Шевелюхін	27.08.82	192	85	***74***	***5***	82	3	
3	Сергій Симінін	09.10.87	181	77	***1***		44		
4	Богдан Карковський	29.01.88	189	76			43	3	
11	Віталій Гошкодеря	08.01.88	184	79					
24	Руслан Мостовий	02.06.74	180	80	***54***	***1***	34	3	
33	Павло Циркуненко	10.07.91	198	81			9	1	
37	Володимир Ковалюк	03.03.72	183	80	***184***	***11***	225	11	

ПІВОБОРОНЦІ

5	Рамон Лопес (Бразилія)	07.08.89	185	84			9		
7	Максим Лісовий	21.05.85	194	87	***2***	***1***	84	1	2
10	В'ячеслав Шарпар	02.06.87	188	78	***10***		52*	6	
17	Сергій Подригуля	05.02.92	184	73			9		
18	Віталій Приндета	02.02.93	195	76			7		
21	Ярослав Кінаш	16.04.88	184	82			76	8	
23	Олександр Марковець	26.12.93	187	75			6		
25	Андрій Власко	17.02.92	181	69			9	1	
27	Василь Жук	01.01.91	179	61			15		
28	Роман Карасюк	27.03.91	184	74			14		
32	Сергій Снітко	31.03.75	185	81	***50***		83	3	
31	Євген Пічкур	30.08.79	182	72			73*	4	

НАПАДНИКИ

9	Олександр Піщур	26.01.81	195	92	***48***	***1***	76	3	7
13	Артур Гущин	08.01.91	178	68			10	1	
14	Євген Павлов	12.03.91	188	76			40	5	
15	Тарас Кабанов	23.01.81	191	87	***174***	***28***	33	3	
16	Вадим Рибальченко	24.11.88	187	76	***7***		3		
34	Вадим Шаврін	15.05.88	186	83	***1***		11	3	

"КРИМТЕПЛИЦЯ" (Молодіжне)

Президент: Олександр Васильєв (03.09.59)
Віце-президент: Володимир Васильєв
Спортивний директор: Михайло Сачко (01.02.59)
Головний тренер: Геннадій Морозов (30.12.62)

ВОРОТАРІ

1	Сергій Вокальчук	02.01.82	182	82	***1***	***2п***	98*	1 2 2 п	
12	Антон Хлусевич	07.06.91	182	68					
21	Олександр Бандура	30.05.86	186	80	***5***	***8п***	15*	31*п	

ОБОРОНЦІ

2	Віталій Візавер	22.12.78	180	79			200*	6	*
3	Андрій Канюк	12.06.83	184	78	***9***		84	3	
4	Максим Максименко	28.05.90	187	77					
5	Вадим Ішмаков	30.08.79	185	82			28		
16	Тимур Новотрясов	03.04.89	186	74			9		
18	Павло Щедраков	17.01.85	180	74			93*	4	
23	Олександр Антонюк	29.01.79	178	75	***34***		127*	1	

ПІВОБОРОНЦІ

7	Віталій Старовик	03.09.78	174	71	***22***		89*	7	
13	Станіслав Печонкін	02.03.88	172	63			19		
14	Віталій Саранчуков	01.06.79	172	69			117*	6	
15	Дмитро Трухін	29.06.83	173	68			158*	6	
19	Сергій Кучеренко	07.01.84	174	69			173*	4 1 *	
20	Володимир Симончук	22.01.82	177	67	***1***		162*	1	1
22	Арсен Абляметов	10.08.84	179	69	***1***		62	1	

НАПАДНИКИ

9	Ігор Мельник	21.08.86	169	67			67*	1	0
10	Сулеймане Діабі (Кот д'Івуар)	10.09.87	190	78			42*	1	2
11	Ігор Зубко	30.09.91	170	68			14	1	
17	Олексій Бабир	15.03.90	189	74			50*	6	
25	Євген Таран	11.04.80	183	76	***34***		67*	11*	

"ДЕСНА" (Чернігів)

Президент: Олександр Поворознюк
Віце-президент: Володимир Сулим
В.о. головного тренера: Юрій Овчаров (19.03.66)
Головний тренер: Олександр Рябоконь (21.02.64)

ВОРОТАРІ

12	Анатолій Пилипенко	04.07.85	191	87			15	21п	
32	Артем Падун	02.08.83	186	87					

ОБОРОНЦІ

3	Денис Анеликов	10.02.82	182	74			86*	2	
5	Максим Стоян	19.08.80	179	78	***52***		189	4	
6	Олександр Богач	26.02.83	180	72	***3***		111	3	
7	Богдан Кобець	07.07.82	182	78			96*	1 5 *	
15	Володимир Чуланов	12.10.85	180	72			93*	2	
18	Максим Боровков	05.04.77	182	80			240*	1	0
	Максим Костюченко	05.08.90	187	78					

ПІВОБОРОНЦІ

2	Максим Бондаренко	20.01.90	173	62			45*	1	
4	Дмитро Євстафієв	03.01.85	178	72			104*	2	
6	Андрій Кандауров	24.10.87	178	70			47*	1	2
8	Роман Войнаровський	05.01.80	170	70	***45***		136*	2	3
16	Олександр Бабор	17.03.80	174	68			68*	5	
17	Євген Єлисеєв	06.03.89	186	75			30	1	
18	Сергій Грибанов	17.11.81	178	71	***78***	***13***	96*	1	3
21	Ярослав Сердюк	21.06.90	179	70			45*	2	
22	Сергій Старенький	20.09.84	179	70			42*	4	
23	Петро Кондратюк	21.04.79	181	76	***84***	***3***	89*	25	

НАПАДНИКИ

9	Артем Мостовий	05.10.83	183	78	***4***		57*	1 1 *	
10	Андрій Ілляшов	20.12.82	183	78	***25***	***2***	81*	1	3
11	Олександр Кожем'яченко	29.12.78	179	70			62*	16	

"ДИНАМО-2" (Київ)

Президент: Ігор Суркіс (22.11.58)
Перший віце-президент: Віталій Сивков (30.10.51)
Старші тренери: Геннадій Литовченко (11.09.63), Юрій Калитвинцев (05.05.68)

ВОРОТАРІ

71	Артем Кичак	16.05.89	198	88			21*	2 3 * п	
74	Мирослав Бонь	16.02.93							
99	Павло Поштаренко	12.04.91	184	72			1	2 п	
	Анатолій Тимофеєв	19.04.92							

ОБОРОНЦІ

2	Сергій Люлька	22.02.90	178	70			17		
3	Темур Парцванія	06.07.91	184	72			34		
4	Артем Бутенін	03.10.89	187	77			97*	4	
5	Євген Новак	01.02.89	182	76			24*		
6	Дмитро Кушніров	01.04.90	179	72			41*	1	
13	Максим Лапушенко	19.02.92							
14	Олексій Довгий	02.11.89	187	79			51*		
16	Омар Фароян	23.06.90	182	70					
17	Сергій Логинов	24.08.80	190	78			3		
	Дмитро Рижук	05.04.92	182	77					

ПІВОБОРОНЦІ

7	Дмитро Єременко	20.06.90	184	72			31	3	
8	Сергій Рибалка	01.04.90	176	68			30*	3	
9	Владислав Калитвинцев	04.01.93	176	64			4		
16	Євген Морозенко	16.12.91	178	68			31	2	
	Антон Довгий	26.03.92	182	75					
	Володимир Коваль	06.03.92	177	68					
	Артем Щедрий	09.11.92	175	66					

НАПАДНИКИ

11	Сергій Шевчук	21.09.90	182	67			33	4	
13	Михайло Малин	19.10.91	178	69			7	1	
	Вадим Грипа	09.01.92	173	63					
	Дмитро Осадчий	05.08.92							

"ДНІСТЕР" (Овідіополь)

Президент: Андрій Продаєвич (03.12.81)
Віце-президенти: Анатолій Чередниченко (13.01.47), Олег Самсонов (20.05.82)
Спортивний директор: Тимерлан Гусейнов (24.01.68)
Головний тренер: Андрій Пархоменко (27.12.71)

ВОРОТАРІ

12	Григорій Красовський	08.10.82	184	81			11	9 п	
89	Богдан Пацюк	20.02.90	189	84			4	3п	

ОБОРОНЦІ

4	Дмитро Немчанинов	27.01.90	187	76			4		
6	Дмитро Пархоменко	24.10.78	190	82			27*		
8	Антон Хромих	23.05.82	180	76	***19***		85*	3	
20	Вадим Лещук	08.10.86	180	64			37*	1	
26	Василь Гаврилюк	02.03.91					11		

ПІВОБОРОНЦІ

5	Валентин Полтавець	18.04.75	166	66	***322***	***77***	63*	1 7 *	
10	Олег Кошка	04.02.88	176	71					
13	Євген Осадчук	18.03.89	178	68			2		
15	Василь Продан	15.03.88	180	75			39	2	
17	Андрій Задойко	11.03.92							
18	Сергій Платунов	09.08.91							
28	Дмитро Момотенко	06.01.88	185	72					
29	Яків Залевський	30.05.80	189	80			22	1	
33	Олег Коваленко	11.04.88	175	64			19*	3	

НАПАДНИКИ

9	Руслан Качур	09.06.82	175	72			77*	1	1
14	Євген Піцик	22.06.88	179	67			11	2	
77	Олександр Каблаш	05.09.89	180	69	***1***		21	1	

"СТАЛЬ" (Алчевськ)

Президент: Володимир Полубатко (30.06.57)
Віце-президент: Костянтин Петров (18.03.72)
Генеральний директор: Віталій Чибінь (03.12.70)
Спортивний директор: Анатолій Коньков (19.09.49)
Головний тренер: Вадим Плотников (12.04.68)

ВОРОТАРІ

1	Олександр Бабак	03.02.79	189	83	12	12п	73*	86п
12	Сергій Ситало	20.12.86	192	86			6	8п

ОБОРОНЦІ

2	Сергій Чеботаєв	07.03.88	177	72			20	
3	Сергій Назарук	09.02.84	180	74	34		108*	3
4	Роман Пасічниченко	17.06.81	180	77	7		190*	1
16	Богдан Кондратюк	19.06.87	194	84	1		14*	
17	Владислав Налигач	19.03.85	185	76			24	2
22	Дмитро Минка	04.06.88	182	76			1	
23	Роман Ліпілін	03.03.88	179	79			3	
24	Андрій Павлоников	18.01.87	178	68			9	

ПІВОБОРОНЦІ

5	Віталій Гавриш	18.03.86	182	76	15	1	50*	9
8	Геннадій Кошелєв	18.06.88	176	70			14	
10	Бюрнель Окана-Стазі (Конго)	10.07.83	180	70	49	3		
13								
14	Віталій Казанков	26.04.84	180	73	1		31	3
15	Роман Мироненко	13.06.90	180	72			4	
19	Антон Муховиков	20.06.84	175	65			75*	9
25	Денис Дяченко	25.05.86	179	63			27*	

НАПАДНИКИ

7	В'ячеслав Шевченко	30.05.85	184	79	1		46*	8
9	Василь Палагнюк	07.03.91	181	76			13	1
18	Олександр Акименко	05.09.85	180	71	7		63*	21

"НАФТОВИК-УКРНАФТА" (Охтирка)

Директор клубу: Андрій Полунін (05.03.71)
Головний тренер: Сергій Шевченко (04.03.58)

ВОРОТАРІ

1	Станіслав Втюрин	08.01.86	191	80				
12	Володимир Овсієнко	30.10.78	191	88	14	25п	201*	199*п
31	Максим Лавренюк	13.01.86	193	84			11	9п

ОБОРОНЦІ

3	Ігор Никонов	25.06.82	183	78			49	
4	Леонід Бояринцев	18.09.82	184	79	50		49	
5	Сергій Лобойко	06.04.85	183	76			59	2
6	Олексій Покосенко	07.08.89	188	75			11	
17	Михайло Юрченко	17.08.86	178	78				
20	Дмитро Башлай	25.04.90	183	75			15	
21	Владислав Сосєдко	19.05.92	187	76			1	
23	Владислав Зайчук	15.11.80	175	66	19	1	103*	9
29	Андрій Поляниця	24.01.82	191	88			119*	3
37	Олександр Агарин	24.06.73	180	76	9		366*	56

ПІВОБОРОНЦІ

8	Андрій Лосников	04.08.85	170	66			57	4
9	Антон Піркавець	28.01.90	180	73				
14	Андрій Кикоть	07.06.84	180	72	14		144*	17
18	Іван Погорелов	12.03.82	184	78	50	3	101	10
24	Сергій Бриж	16.04.87	175	75			23*	1*
26	Дмитро Грачов	25.07.90	185	76				
30	Євген Одинцов	23.08.86	179	70	1	1	59*	5*

НАПАДНИКИ

10	Валерій Іващенко	25.11.80	180	74	45	2	106*	28*
11	Богдан Єсип	02.08.78	174	70	58	3	266*	75*
19	Дмитро Вітер	19.12.83	182	77			83*	15
22	Олександр Саванчук	09.10.82	175	64	12		178*	43
33	Олег Шептицький	01.09.86	182	71	10	1	21	3

"ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ" (Калініне)

Почесний президент: Володимир Бойко (20.09.38)
Президент: Андрій Рюмшин (18.07.64)
Перший віце-президент: Юрій Неклюдов
Головний тренер: Іван Марущак (25.04.70)

ВОРОТАРІ

1	Костянтин Шевченко	12.04.79	185	78			43	1-49п
22	Сергій Литовченко	04.10.87	192	87				
33	Ігор Чечоткін	30.04.75	190	79			22	38п

ОБОРОНЦІ

2	Тарас Михайлюк	26.08.84					13	
4	Сергій Малка	09.08.88					7	1
5	Віталій Полянський	30.11.88	189	82			9	
6	Ігор Луценко	19.04.86	186	76			28	
9	Олександр Ткачук	16.01.90	179	72				
14	Дмитро Антонюк	04.10.86	180	70	1		66	
16	Володимир Повальчук	16.01.90	176	62				
19	Сергій Даценко	06.09.87	187	80			15	
21	Ігор Порубльов	21.04.88					3	
27	Артем Бобух	04.12.88	191	81			32	

ПІВОБОРОНЦІ

3	Дмитро Яковенко	08.11.82	183	70			11	
7	Володимир Корольков	31.01.86	170	67			24	2
8	Артем Юрковський	22.06.90					7	
9	Руслан Єрмоленко	18.10.83	178	70	15		172*	15
10	Микита Булдов	11.10.88	182	75			12	
11	Валерій Панченко	03.01.87	183	68				
15	Віталій Бугайов	07.01.83	174	70				
20	Юрій Федосенко	10.05.89	177	70			23*	1
24	Роман Свиницький	28.02.81	184	74			150*	13
26	Арсеній Ануфрієнко	27.12.90						

НАПАДНИКИ

17	Руслан Івашко	10.11.86	192	84			30	3
18	Альберт Шахов	05.10.75	181	71	18		119*	14*
23	Андрій Малюк	14.04.88	174	68				
25	Сергій Гостєв	01.04.92					2	

"ЕНЕРГЕТИК" (Бурштин)

Президент: Мирослав Лотоцький (02.05.59)
Віце-президент: Богдан Максимчак (07.12.63)
Головний тренер: Микола Пристай (25.11.54)

ВОРОТАРІ

1	Андрій Бандрівський	09.03.85	184	78			7	8п
33	Сергій Карпов	01.05.82					12	9п

ОБОРОНЦІ

2	Юрій Шалата	25.04.86	178	69			84*	
3	Віктор Яневич	16.01.85	178	71			46*	1
4	Віктор Данищук	12.08.83	168	65			25	
8	Микола Лазорик	17.12.84	189	81			64	5
13	Ігор Пащенко	13.10.85	173	61			22*	
16	Сергій Срібний	13.09.85	192	81			47*	1
19	Максим Лук'янов	05.01.85	178	72			107*	3
28	Ярослав Деренюк	26.02.88	188	67			18	
	Олег Драган	11.01.92	181	64				

ПІВОБОРОНЦІ

5	Андрій Даньків	23.01.87	175	68	10		37	4
6	Володимир Рудницький	06.08.76	178	68			107*	3
7	Юрій Беркита	03.05.85	176	72			14	4
10	Ігор Долотко	04.07.82	171	67			127*	12*
14	Андрій Чернов	12.01.88	165	62			80*	7
15	Назар Міліщук	05.06.86						
17	Сергій Чапко	24.01.88	176	66			26*	3
18	Фарамаз Велієв	26.12.85	180	75			31	
20	Володимир Єнілєєв	07.08.92						
21	Дмитро Головко	12.05.84	175	64			44*	2
24	Тарас Микуш	14.02.90	173	65			37*	3
25	Володимир Вербний	28.07.91						

НАПАДНИКИ

9	Роман Степанов	21.01.86	190	77	1		27	1
11	Іван Семиряк	17.04.86	178	63	1		34*	1
27	Роман Барчук	30.01.90	184	74			40*	6
31	Василь Павлик	17.02.90	181	72			34	

"ГЕЛІОС" (Харків)

Президент: Олександр Гельштейн (24.12.73)
Генеральний директор: Сергій Ширяєв (22.03.57)
Головний тренер: Сергій Кандауров (02.12.72)

ВОРОТАРІ

1	Андрій Скрипник	24.01.88	186	85			8	10п
19	Олександр Качоренко	26.08.80	185	78			128*	125*п
30	Шаміль Ваммаєв	12.06.89	197	89				

ОБОРОНЦІ

3	Артем Радіонов	03.09.83	176	73			105*	1
4	Олег Шатило	09.03.81	176	70			32	1
13	Тарас Киктьов	07.11.86	182	72			23	
25	Сергій Борзенко	22.06.86	182	78				
88	Олександр Лебединець	08.08.84	190	81			125*	17
90	Тимур Романець	02.07.90	188	77			23*	1

ПІВОБОРОНЦІ

5	Олександр Чередниченко	26.07.82	182	79			21*	
6	Олександр Ничипорук	26.01.86	180	72				
7	Марат Даудов	03.08.89	179	69			45*	2
10	Віталій Сумцов	03.07.85	177	70				
24	Аміран Цабріа	02.10.87	177	72			3	
27	Денис Соломаха	14.04.90						
29	Сергій Костюк	05.03.86	181	76	7		27*	1
99	В'ячеслав Гаді	22.07.83	177	72			32*	1

НАПАДНИКИ

9	Олександр Тарасенко	12.02.85	172	69			117*	4
11	Сергій Пономаренко	20.02.82	192	36	6	1	142*	12
16	Роман Полтавець	27.07.83	191	80	22	2	22	7
20	Юрій Фоменко	31.12.86	188	82			42	2
21	Ігор Леонов	28.03.89	179	78			22*	3

"ПРИКАРПАТТЯ" (Івано-Франківськ)

Президент: Анатолій Ревуцький (02.12.62)
Виконавчий директор: Іван Слюсар (03.08.50)
Спортивний директор: Степан Микуляк (09.01.47)
Головний тренер: Сергій Пташник (01.10.64)

ВОРОТАРІ

1	Володимир Іконников	22.04.82	190	82			21	40п
12	Михайло Макогон	02.04.87	189	75			1	2п
33	Іван Локатир	09.03.75	186	75			43	66п
50	Денис Єршов	25.03.83	193	82			1	2п

ОБОРОНЦІ

4	Віталій Гаврилишин	24.04.87	183	75			31	
5	Тарас Мельничук	19.05.87	183	78			35	
11	Ігор Семчій	14.03.91	176	74			2	
13	Олег Баб'юк	20.10.88	170	66			29	
14	Олександр Бут	06.07.86	177	74			24	
23	Андрій Орлатий	25.01.82	187	76	4		178	8
28	Олександр Зарицький	10.08.86	178	70			98*	5*

ПІВОБОРОНЦІ

2	Сергій Зелді	13.06.86	180	74	1		66*	8*
6	Юрій Іванишин	12.10.85	174	71			58	
7	Олександр Микуляк	29.12.76	187	83	55	6	136	28
8	Володимир Боришкевич	21.05.87	180	75			34	2
10	Микола Ревуцький	07.01.88	184	73			60	7
18	Віталій Павлов	25.06.88	180	75	3			
19	Максим Чернишов	01.01.80	172	66			140*	11
21	Віктор Барчук	16.02.87					13	
26	Роман Стоцький	02.03.90	178	72			19	1
30	Дмитро Гунченко	24.09.87	179	69			1	

НАПАДНИКИ

9	Ігор Худоб'як	05.04.87	183	86			75	16
16	Руслан Борш	04.10.88	184	78	3	1		
20	Іван Щеглюк	20.01.87	168	64			43	10

"НИВА" (Тернопіль)

Президент: Степан Рубай (06.03.61)
Віце-президент: Олег Садовський (31.10.65)
Головний тренер: Віктор Ряшко (28.01.64)

ВОРОТАРІ

1	Микола Вірковський	23.02.86	184	76				
12	Олександр Іллющенков	23.03.90	182	79				
34	Руслан Мазур	02.10.91	187	76				

ОБОРОНЦІ

2	В'ячеслав Куянов	30.06.84	179	73				
3	Роман Годований	04.10.90	184	75				
4	Юрій Путраш	29.01.90	178	68				
6	Ярослав Вишняк	22.07.82	179	69	63		143*	5
13	Максим Ковальчук	26.04.89	187	80			13	
19	Олег Ливицький	19.09.85	183	78				

ПІВОБОРОНЦІ

7	Віталій Скакун	11.04.91	176	68				
8	Степан Боргун	05.03.85	175	71			115*	6
9	Михайло Рябий	05.09.83						
14	Роман Романчук	19.08.86	178	67				
18	Юрій Дручик	02.02.87	189	80			61*	
21	Роман Жерш	02.12.85	172	62	31		16	
22	Олександр Гончар	25.02.80	180	70	91	2	74	4

НАПАДНИКИ

5	Анатолій Подробаха	06.12.82	184	79	1		14	4
10	Олександр Розман	16.03.89						
11	Ігор Семенина	01.01.89	177	68				
15	Павло Малий	10.01.88	174	67				
17	Петро Сокіл	27.01.90	178	67			6	

"ЗІРКА" (Кіровоград)

Президент: Микола Окул (12.10.67)
Головний тренер: Ігор Жабченко (01.07.67)

ВОРОТАРІ

1	Роман Єрещенко	03.04.80	192	82			68*	87п
12	Іван Карабін	30.09.88	182	75				
23	Ігор Березовський	24.08.90						

ОБОРОНЦІ

3	Олександр Маклаков	28.05.83	183	81			103*	4
4	Олег Котелюх	19.06.79	176	71	110		118	5
5	Василь Кордюк	05.04.87	188	78				
9	Олександр Вечтомов	11.01.88	182	74			5*	
15	Максим Каленчук	05.12.89						
16	Олександр Ломко	03.11.84	179	78				
19	Олег Давидов	29.03.82	170	65	3		98*	7
26	Сергій Басов	19.01.87	184	80				

ПІВОБОРОНЦІ

7	Роман Поліщук	25.06.78	178	73	9		167*	29*
8	Сергій Яковенко	10.05.75	173	75	4		14	6
17	Юрій Данченко	09.08.79	177	73	88	1	159*	21
18	Андрій Шибко	13.01.88	179	65	1		4	
21	Павло Чорномаз	08.07.90	181	74			18	
22	Кирило Дорошенко	17.11.89	181	67			30*	4*
25	Олександр Курневич	04.10.84	175	66			21	
	Дмитро Двібородчин	01.10.90						

НАПАДНИКИ

10	Олександр Морозов	09.03.85	183	72	7		121*	15
20	Мирослав Бундаш	22.12.76	167	60	45	6	159*	56*
27	Олександр Кочура	07.03.86	179	74				

"АРСЕНАЛ" (Біла Церква)

Президент: Юрій Горобець (13.04.65)
Спортивний директор: Юрій Рижков (03.03.74)
Головний тренер: Ігор Артимович (1959)

ВОРОТАРІ

1	Кирило Суслов	23.11.79	185	79	2	5п	42*	-82*
12	Назар Литвин	22.03.83	177	74				

ОБОРОНЦІ

2	Олег Синьогуб	19.04.89	180	76			4	
3	Анатолій Бурлін	10.01.90	186	75				
5	Любомир Іванський	11.01.83	181	74	14		90*	1
15	Ростислав Горецький	04.02.79	178	74			142	2
16	Костянтин Коваленко	05.12.86	182	76			67	4
18	Євген Паламарчук	08.01.84	195	77			143	1
	Артур Гриценко	15.02.79	189	87	1		184*	7
	Олег Сокирка	24.03.76	184	72			69	2

ПІВОБОРОНЦІ

4	Вадим Гонщик	25.01.86	178	71			46	
6	Олексій Кривошеєв	22.02.84	183	75	21		9	
7	Юрій Войтович	24.08.79	182	75			124*	7
11	Анатолій Ворона	07.02.80	175	71	1		179*	17*
14	Юрій Степанюк	03.05.83	185	82				
15	Андрій Баглай	24.10.87						
17	Сергій Алексанов	12.02.90	184	76				
21	Роман Литовчак	22.02.79	178	71	32	2	107*	19

НАПАДНИКИ

8	Антон Крамар	05.02.88	178	63			49*	2
9	Роман Піцур	07.11.80	178	74			94*	10
10	Костянтин Деревльов	11.07.83	173	65	3		133	11
13	Василь Товкацький	14.01.83	174	68	40	3	34*	5
20	Сергій Івлєв	04.12.84	185	76			13*	1*
	Володимир Мазяр	28.09.77	183	81	83	16		
	Андрій Малик	05.08.86	180	73			31	1
	Роман Степанков	01.01.89	188	80			12	1
	Григорій Фамуляк	01.02.83			1		1	

Примітки. Вказані ігрові номери футболістів, згідно заявки. Після прізвища футболіста вказана дата народження, зріст та вага, кількість матчів і голів, проведених у вищій (прем'єр) та першій лігах відповідно (* з урахуванням анульованих матчів та голів).

Склади команд поданi станом на 12 серпня 2009 року. Усі технічні дані наведено станом на початок весняної частини першості.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

СКАНВОРД № 273. «ТАВРІЯ»-2009

Фото 1
Штрафна, воротарська
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
Екс-форвард "МЮ"
Повернувся у "Шахтар"
Фото 2
Італ. клуб
Фото 3
Автор хет-трика у фіналі ЧС-1966
Хавбек "Сампдорії"
Фото 5
Фото 6
... Арвеладзе
Фото 4
"Ріо ..."
Конкурент "Руха"
"Женесс"
Річка у Швейцарії і Франції
Фото 5
Фото 6
Фото 7
Фото 7
Екс-форвард "Динамо" М і "Шинника"
"... - Паулу"
... Броварський
Вершина
Нападник "Браги"
Клуб із Тольятті
Прізвисько Адріано
Фото 8
Кім ... Хен
Опорник зб.Росії на ЧЄ-1996
... Уїлшир
Фото 9
Париж-Дакар
Ашик і Белозоглу
Фото 10
... Аліуї (бек "Метца")
... Діарра
Бек "Реала" 90-х рр.
Фото 8
Фото 11
"Червоні дияволи"
Гравець "Таврії"
Укр. арбітр
Тренер
Фото 9
Фото 10
Фото 11
Фото 12
Бек "Металурга" Д
Фото 12

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

ГАЛСТЯН ЗАМІНИВ ОВЧИННИКОВА

Після звільнення Сергія Овчинникова посаду головного тренера "Кубані" зайняв наставник московської "Ніки" Погос Галстян, який раніше вже працював у краснодарській команді.

Тренерська кар'єра Галстяна почалася в 2005 році в "Ніці", в 2007-му він працював асистентом в "Лучі-Енергії", в 2008-му посів аналогічну посаду в "Кубані". У серпні-вересні 2008 року вірменський фахівець виконував обов'язки головного тренера краснодарського клубу. Два місяці тому Галстян пішов з "Кубані" за сімейними обставинами, а незабаром повернувся в "Ніку", що виступає в другому російському дивізіоні.

"Кубань" останні два матчі чемпіонату програла із загальним рахунком 0:6 і посідає в турнірній таблиці 14-е місці, в чотирьох очках від зони вильоту. Дебют 48-річного фахівця біля керма команди відбудеться найближчої неділі — цього дня краснодарці зустрічаються на виїзді з "Том'ю".

"СПАРТАК" ВІДПУСКАЄ РОДРИГЕСА

Оборонець "Спартака" Клементе Родригес, який має досвід виступів за збірну Аргентини, залишає московську команду, бо найближчим часом буде гравцем "Естудіантеса".

"У вівторок увечері "Спартак" і "Естудіантес" залагодили останні формальності щодо трансферного контракту захисника, — йдеться в офіційній заяві червоно-білих. — Аргентинський клуб придбав усі права на футболіста. "Спартак" дякує Клементе за роки, проведені в клубі, й бажає йому успіху в новій команді".

"З'явилася певна пропозиція, ми вступили в переговори зі "Спартаком", і все завершилося добре, — заявив 28-річний оборонець в інтерв'ю радіостанції La Red. — У четвер прилечу до Аргентини для підписання угоди з "Естудіантесом". Я повертаюся, щоб стати колишнім Клементе Родригесом і незабаром опинитися в збірній". Нагадаємо, в активі Клементе дев'ять матчів за національну команду Аргентини.

Родригес перейшов до "Спартака" в липні 2004 року з "Боки Хуніорс". У 2007 році він повернувся до Буенос-Айреса на правах оренди, а потім півсезону відіграв в "Еспаньолі" (також оренда). Влітку 2008 року аргентинець повернувся в московський клуб. У поточному сезоні футболіст провів за червоно-білих вісім матчів, причому в половині з них виходив на заміну. Востаннє він з'явився на полі 13 червня в поєдинку 12-го туру чемпіонату з "Хімками". Залишається додати, що "Естудіантес" — чинний володар Кубка Лібертадорес, головного клубного трофею Південної Америки.

Підготував Юрій ГРОМОВ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В. В. БАНЯС
Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025117.
Індекс 60994.

